

ส่วนที่ ๑

สภาพทั่วไปของจังหวัดยโสธร

๑. ลักษณะทางกายภาพ

๑.๑ ที่ตั้ง จังหวัดยโสธรตั้งอยู่ทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย ห่างจากกรุงเทพมหานครโดยทางรถยนต์ประมาณ ๕๓๑ กิโลเมตร (ทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๑, ๒, ๒๐๒) และอยู่ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ (อุบลราชธานี ศรีสะเกษ ยโสธร อำนาจเจริญ)



ภาพแสดงที่ตั้งและขอบเขตของจังหวัดยโสธร

๑.๒ ขนาดพื้นที่ จังหวัดยโสธรมีพื้นที่ ๔,๑๖๑.๔๔๔ ตารางกิโลเมตร หรือ ๒,๖๐๐,๙๐๒.๕ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๐.๘๑ ของพื้นที่ทั่วประเทศ และคิดเป็นร้อยละ ๑๒.๘๙ ของพื้นที่กลุ่มจังหวัด

ที่	อำเภอ	พื้นที่		ระยะทาง (กม.)
		ไร่	ตร.กม.	
๑	เมืองยโสธร	๓๖๑,๓๗๕	๕๗๘.๒๐๐	-
๒	เลิงนกทา	๕๘๙,๒๕๐	๙๔๒.๘๐๐	๖๙
๓	คำเขื่อนแก้ว	๓๙๙,๐๐๐	๖๓๘.๔๐๐	๒๓
๔	มหาชนะชัย	๒๘๔,๕๔๒.๕	๔๕๕.๒๖๘	๔๑
๕	กุดชุม	๓๔๐,๐๐๐	๕๔๔.๐๐๐	๓๗
๖	ป่าดิว	๑๙๒,๕๐๐	๓๐๘.๐๐๐	๒๘
๗	ค้อวัง	๙๓,๗๕๐	๑๕๐.๐๐๐	๗๐
๘	ทรายมูล	๑๗๐,๔๘๕	๒๗๒.๗๗๖	๑๘
๙	ไทยเจริญ	๑๗๐,๐๐๐	๒๗๒.๐๐๐	๕๐
รวม		๒,๖๐๐,๙๐๒.๕	๔,๑๖๑.๔๔๔	-

ที่มา : ที่ทำการปกครองจังหวัดยโสธร

๑.๓ ลักษณะภูมิประเทศและภูมิอากาศ

สภาพพื้นที่หรือลักษณะภูมิประเทศของจังหวัดยโสธร มีลักษณะลาดเอียงจากทิศตะวันตกลงไปทางทิศตะวันออก พื้นที่ทางตอนเหนือส่วนใหญ่เป็นที่ราบสูงสลับกับพื้นที่แบบลูกคลื่น มีสภาพเป็นป่าและมีแหล่งน้ำขนาดกลาง ได้แก่ ห้วยลิงโจนห้วยสะแบก ลำโพง ลำเซบาย ส่วนพื้นที่ทางตอนกลางและตอนใต้ เป็นที่ราบลุ่มต่ำสลับซับซ้อนกับสันดินริมน้ำ มีแหล่งน้ำขนาดใหญ่ ได้แก่ แม่น้ำชี และขนาดกลาง ได้แก่ ลำน้ำยัง ลำทวนไหลผ่าน ลักษณะดินส่วนมากเป็นดินทรายและดินเค็ม มีหนองบึง ลำห้วย และแหล่งน้ำขนาดเล็กอยู่ทั่วไป พื้นที่อยู่ในลุ่มน้ำชี ลุ่มน้ำมูล สำหรับภูมิอากาศ จังหวัดยโสธรมี ๓ ฤดู คือ ฤดูร้อน ฤดูฝน และฤดูหนาว ความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ยเท่ากับ ๗๑.๑% อุณหภูมิสูงสุด ๔๒ องศาเซลเซียส อุณหภูมิต่ำสุด ๑๑ องศาเซลเซียส ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยในรอบ ๕ ปี (๒๕๕๐ – ๒๕๕๔) เฉลี่ย ๑,๖๐๐ ม.ม.ต่อปี

๒. การปกครองและประชากร

๒.๑ การปกครอง

๒.๑.๑ อาณาเขต จังหวัดยโสธรมีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียง ดังนี้

ทิศเหนือ ติดต่อกับจังหวัดร้อยเอ็ดและมุกดาหาร

ทิศตะวันออก ติดต่อกับจังหวัดอำนาจเจริญและอุบลราชธานี

ทิศใต้ ติดต่อกับจังหวัดศรีสะเกษ

ทิศตะวันตก ติดต่อกับจังหวัดร้อยเอ็ด

๒.๑.๒ การปกครองท้องที่ และการปกครองส่วนท้องถิ่น

ที่	อำเภอ	จำนวน						
		ตำบล	หมู่บ้าน	อบจ.	เทศบาลนคร	เทศบาลเมือง	เทศบาลตำบล	อบต.
๑	เมืองยโสธร	๑๗	๑๙๐	๑	-	๑	๕	๑๒
๒	เลิงนกทา	๑๐	๑๔๕	-	-	-	๘	๔
๓	คำเขื่อนแก้ว	๑๓	๑๑๕	-	-	-	๒	๑๒
๔	มหาชนะชัย	๑๐	๑๐๓	-	-	-	๑	๑๐
๕	กุดชุม	๙	๑๒๘	-	-	-	๑	๙
๖	ป่าติ้ว	๕	๕๗	-	-	-	๑	๕
๗	ค้อวัง	๔	๔๕	-	-	-	๑	๔
๘	ทรายมูล	๕	๕๔	-	-	-	๒	๔
๙	ไทยเจริญ	๕	๔๘	-	-	-	๑	๔
	รวม	๗๘	๘๘๕	๑	-	๑	๒๒	๖๔

ที่มา : ที่ทำการปกครองจังหวัดยโสธร

๑) จังหวัดยโสธร แบ่งการปกครองออกเป็น ๙ อำเภอ ๗๘ ตำบล ๘๘๕ หมู่บ้าน ประกอบด้วย อำเภอเมืองยโสธร อำเภอเลิงนกทา อำเภอไทยเจริญ อำเภอกุดชุม อำเภอทรายมูล อำเภอป่าติ้ว อำเภอคำเขื่อนแก้ว อำเภอมหาชนะชัย และอำเภอค้อวัง

๒) การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น จังหวัดยโสธรมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๓ รูปแบบ จำนวน ๘๘ แห่ง แยกเป็น องค์การบริหารส่วนจังหวัด ๑ แห่ง เทศบาลเมือง ๑ แห่ง เทศบาลตำบล ๒๒ แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบล ๖๔ แห่ง

๒.๑.๓ จังหวัดยโสธรมีส่วนราชการส่วนภูมิภาคประจำจังหวัด จำนวน ๓๒ ส่วนราชการ ส่วนราชการส่วนกลางที่มีที่ตั้งทำการอยู่ในจังหวัด จำนวน ๓๖ ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ จำนวน ๗ แห่ง

๒.๑.๔ องค์กรพัฒนาเอกชนในจังหวัด จังหวัดยโสธรมีองค์กรเอกชนในหลายลักษณะเพื่อพัฒนาสังคม คุณภาพชีวิต และส่งเสริมอาชีพ ได้แก่ มูลนิธิ สมาคม สโมสร ชมรม และกลุ่มอาชีพต่างๆ ซึ่งองค์กรที่เด่นชัด และมีบทบาท เช่น หอการค้าจังหวัดยโสธร สมาอุตสาหกรรมจังหวัด สมาคมสตรีนักธุรกิจและวิชาชีพจังหวัด สมาคมธุรกิจท่องเที่ยวจังหวัด เหล่ากาชาดจังหวัด มูลนิธิรวมสามัคคี และกลุ่มอาชีพในพื้นที่ที่เป็นองค์กรพัฒนาอาชีพสร้างรายได้ที่มีกิจกรรมต่อเนื่อง อาทิเช่น กลุ่มเกษตรกรทำนาโนไส อำเภอกุดชุม กลุ่มเกษตรกรทำนาบากเรือ อำเภอมหาชนะชัย กลุ่มเกษตรกรกรรมธรรมชาติยั่งยืน อำเภอค้อวัง ซึ่งจะผลิตข้าวหอมมะลิปลอดภัยและอินทรีย์ส่งต่างประเทศ และมีกลุ่มวิสาหกิจแปรรูปต่างๆ

๒.๒ ประชากรและโครงสร้างประชากร

๑) ข้อมูลประชากรจังหวัดยโสธร ย้อนหลัง ๕ ปี (๒๕๕๑ – ปัจจุบัน)

ที่	พ.ศ.	เพศชาย (คน)	หญิง	รวม	หมายเหตุ
๑	๒๕๕๑	๒๗๐,๘๐๑	๒๖๘,๔๘๓	๕๓๙,๒๘๔	
๒	๒๕๕๒	๒๗๐,๗๓๔	๒๖๘,๔๐๐	๕๓๙,๑๓๔	
๓	๒๕๕๓	๒๗๐,๖๘๒	๒๖๘,๕๗๕	๕๓๙,๒๕๗	
๔	๒๕๕๔	๒๗๐,๓๐๖	๒๖๘,๕๔๗	๕๓๘,๘๕๓	
๕	๒๕๕๕	๒๗๐,๙๓๓	๒๖๙,๑๙๔	๕๔๐,๑๒๗	(๓๐ พ.ย. ๕๕)

ที่มา : ที่ทำการปกครองจังหวัดยโสธร

๒) ประชากร จังหวัดยโสธรมีประชากรทั้งสิ้น จำนวน ๕๔๐,๑๒๗ คน เป็นชาย ๒๗๐,๙๓๓ คน และหญิง ๒๖๙,๑๙๔ คน มีจำนวนครัวเรือนทั้งสิ้น ๑๕๓,๔๒๐ ครัวเรือน มีอัตราการเพิ่มธรรมชาติเฉลี่ยร้อยละ ๐.๔๕ ความหนาแน่นของประชากรเฉลี่ย ๑๓๐ คน/ ตารางกิโลเมตร

ที่	อำเภอ	ตำบล	หมู่บ้าน	ครัวเรือน	จำนวนประชากร		
					ชาย	หญิง	รวม
๑	เมืองยโสธร	๑๗	๑๙๐	๔๑,๕๘๐	๖๕,๖๖๕	๖๔,๘๖๕	๑๓๐,๕๓๐
๒	เลิงนกทา	๑๐	๑๔๕	๒๖,๖๖๑	๔๗,๗๔๐	๔๗,๗๔๑	๙๕,๔๘๑
๓	คำเขื่อนแก้ว	๑๓	๑๑๕	๑๘,๒๗๔	๓๔,๐๔๙	๓๓,๘๒๐	๖๗,๘๖๙
๔	มหาชนะชัย	๑๐	๑๐๓	๑๔,๔๘๐	๒๘,๙๓๖	๒๘,๗๐๒	๕๗,๖๓๘
๕	กุดชุม	๙	๑๒๘	๑๙,๕๗๘	๓๓,๓๑๕	๓๒,๘๙๐	๖๖,๒๐๕
๖	ป่าดิว	๕	๕๗	๙,๙๘๗	๑๗,๖๙๘	๑๗,๔๙๘	๓๕,๑๙๖
๗	ทรายมูล	๕	๕๔	๘,๓๐๖	๑๕,๕๔๘	๑๕,๕๔๔	๓๑,๐๙๒
๘	ค้อวัง	๔	๔๕	๖,๓๓๓	๑๒,๗๙๐	๑๒,๙๗๙	๒๕,๗๖๙
๙	ไทยเจริญ	๕	๔๘	๘,๒๒๑	๑๕,๑๙๒	๑๕,๑๕๕	๓๐,๓๔๗
รวม		๗๘	๘๘๕	๑๕๓,๔๒๐	๒๗๐,๙๓๓	๒๖๙,๑๙๔	๕๔๐,๑๒๗

ที่มา : ที่ทำการปกครองจังหวัดยโสธร (ข้อมูล ณ วันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๕)

๓. โครงสร้างพื้นฐาน

๓.๑ ไฟฟ้า จากการสำรวจข้อมูล กชช. ๒ ค ปี ๒๕๕๔ จังหวัดยโสธรมีหมู่บ้านที่มีไฟฟ้าใช้ไม่ครบ ทุกครัวเรือน จำนวน ๓ หมู่บ้าน เนื่องจากการสร้างบ้านในเขตห่างไกลชุมชน ซึ่งการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคกำหนดเป้าหมายขยายให้ครบทุกครัวเรือน

๓.๒ ประปา จังหวัดยโสธรมีสำนักงานประปาภูมิภาค ๕ แห่ง บริการในเขตเทศบาลและบริเวณใกล้เคียงในชุมชน ๕ อำเภอ คือ อำเภอเมืองยโสธร อำเภอกุดชุม อำเภอเลิงนกทา อำเภอมหาชนะชัย และอำเภอคำเขื่อนแก้ว ส่วนอำเภอที่เหลือเป็นประปาของเทศบาลตำบลหรือใช้ระบบปั้มน้ำบาดาลสำหรับในเขตชนบท จากการสำรวจข้อมูล กชช.๒ค จำนวน ๘๘๕ หมู่บ้าน ใช้ระบบประปาหมู่บ้านหรือลักษณะประปาหมู่บ้านเพื่อเป็นน้ำใช้ จำนวน ๘๓๙ แห่ง และยังไม่มีระบบประปาหมู่บ้านหรือน้ำใช้เพียงพอทุกครัวเรือน จำนวน ๔๖ หมู่บ้าน ในจำนวนนี้อาจมีหลายแห่งไม่สามารถทำการก่อสร้างระบบประปาหมู่บ้านเพิ่มเติมได้อีกเพราะมีปัญหาปริมาณน้ำหรือไม่มีคุณภาพจะต้องจัดหาแหล่งน้ำผิวดินมาเป็นน้ำดิบต่อไป

ที่	พ.ศ.	จำนวนน้ำที่ผลิต (ลบ.ม.)	ปริมาณน้ำที่จำหน่าย (ลบ.ม.)	จำนวนผู้ใช้น้ำประปา (ราย)
๑	๒๕๕๑	๓,๒๒๙,๖๑๔	๒,๓๙๐,๐๒๔	๘,๗๑๙
๒	๒๕๕๒	๓,๔๑๓,๔๗๓	๒,๕๖๗,๐๙๐	๙,๑๔๘
๓	๒๕๕๓	๓,๕๘๙,๔๑๔	๒,๗๗๑,๙๕๑	๙,๕๘๘
๔	๒๕๕๔	๓,๕๐๔,๒๓๖	๒,๘๐๒,๐๖๕	๑๐,๐๐๙
๕	๒๕๕๕	๓,๖๘๔,๔๑๘	๒,๙๑๖,๑๒๗	๑๐,๔๕๒

ที่มา : การประปาส่วนภูมิภาคสาขาสายโธร

๓.๓ โทรศัพท์ จังหวัดโธรมีชุมสายโทรศัพท์ในทุกอำเภอ รวม ๑๖ ชุมสาย มีหมายเลขให้เข้า ๑๗,๘๗๒ เลขหมาย มีผู้เข้า ๑๒,๙๓๐ เลขหมาย เป็นโทรศัพท์สาธารณะ ๑,๕๖๔ เลขหมาย นอกจากนี้ยังมีระบบโทรศัพท์เคลื่อนที่เครือข่าย GSM เครือข่าย DTAC และเครือข่าย TRUEMOVE ครอบคลุมทุกพื้นที่ซึ่งประชาชนส่วนใหญ่นิยมใช้

ที่	พ.ศ.	ชุมสายโทรศัพท์ (ชุมสาย)	จำนวนเลขหมายที่ให้บริการ (เลขหมาย)	เลขหมายที่มีผู้เข้า (เลขหมาย)	จำนวนผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ต ADSL (ราย)
๑	๒๕๕๑	๓๙	๑๕,๗๒๔	๑๓,๔๐๘	๑,๐๒๘
๒	๒๕๕๒	๔๓	๑๗,๔๔๐	๑๓,๑๐๔	๒,๙๗๒
๓	๒๕๕๓	๔๓	๑๗,๘๗๒	๑๓,๐๔๕	๔,๗๘๒
๔	๒๕๕๔	๕๑	๑๗,๘๗๒	๑๓,๑๘๕	๕,๘๔๗
๕	๒๕๕๕	๕๑	๑๗,๘๗๒	๑๒,๙๘๙	๖,๖๒๗

ที่มา : บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) สาขาสายโธร

๓.๔ การคมนาคม จังหวัดโธรมีเส้นทางคมนาคมโดยทางรถยนต์อย่างเดียว โครงข่ายถนนเข้าถึงทุกหมู่บ้านโดยเส้นทางถนน เป็นทางหลวงแผ่นดิน ๗ สาย ระยะทาง ๓๒๐ กิโลเมตร ทางหลวงท้องถิ่น ๒๔๕ สาย ระยะทาง ๘๘๘ กิโลเมตร ผิวจราจรส่วนใหญ่เป็นทางลูกรัง และทางหลวงชนบท ๒๒ สาย ระยะทาง ๔๖๐ กิโลเมตร เป็นถนนลาดยาง ๔๑๑ กิโลเมตร และลูกรัง ๔๙ กิโลเมตร สภาพถนนทางหลวงท้องถิ่นและทางหลวงชนบทส่วนมากมีสภาพชำรุดเสียหาย เนื่องจากการใช้รถสัญจรและขนส่งสินค้าเกษตรมาก และมีงบประมาณไม่เพียงพอมาปรับปรุง ทำให้ไม่สะดวกและปลอดภัยในการสัญจรและการขนส่งสินค้าเกษตรของประชาชนในหมู่บ้านต่างๆ

๓.๕ การสื่อสารคมนาคม

๓.๕.๑ ที่ทำการไปรษณีย์โทรเลข จำนวน ๙ แห่ง

๓.๕.๒ สถานีวิทยุกระจายเสียง จำนวน ๕ แห่ง และมีสถานีวิทยุชุมชนกระจายอยู่ในตำบล หมู่บ้าน จำนวน ๕๕ แห่ง

๓.๕.๓ หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น มีหนังสือพิมพ์เสียงมวลชนยโสธร มีผู้อ่านหนังสือพิมพ์ส่วนกลาง และสถานีวิทยุโทรทัศน์ทุกช่องประจำจังหวัด

๓.๕.๔ จังหวัดยโสธรได้จัดทำเว็บไซต์ (Web site) เพื่อเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ข้อมูลของจังหวัด โดยเรียกดูได้ที่ <http://www.yasothon.go.th> และ
ประสานติดต่อข่าวสารราชการกับจังหวัดยโสธรได้ที่ E-Mail : yasothon@moi.go.th หรือกลุ่มงานข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานจังหวัดยโสธร
โทร ๐ ๔๕๗๑ ๔๒๑๒ โทรสาร ๐ ๔๕๗๑ ๑๕๖๗ (มท.) ๔๓๕๒๙

๓.๖ การใช้ที่ดินจากพื้นที่ ๒,๖๐๐,๙๐๒ ไร่ แยกเป็น

๓.๖.๑ พื้นที่ป่าสงวน ๗๑๒,๘๒๒ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๒๗.๔๑ ของพื้นที่จังหวัด

๓.๖.๒ พื้นที่อยู่อาศัย ๓๔,๗๗๖ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑.๓๔ ของพื้นที่จังหวัด

๓.๖.๓ พื้นที่ถือครองทางการเกษตร ๑,๖๒๓,๖๔๙ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๖๒.๔๒ ของพื้นที่จังหวัด

๓.๖.๔ อื่นๆ ๒๙,๖๕๕ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๘.๘๓ ของพื้นที่จังหวัด

จากข้อมูลการสำรวจข้อมูล กชช. ๒ค. ปี ๒๕๕๔ มีหมู่บ้านที่เกษตรกรมีปัญหาดินทำกิน จำนวน ๙ หมู่บ้าน

ที่	พ.ศ.	จำนวนพื้นที่ที่มีสภาพเป็นป่า (ไร่)	คิดเป็นร้อยละ (เทียบกับพื้นที่ของจังหวัดทั้งหมด)
๑	๒๕๕๑	๒๗๒,๗๒๕	๑๐.๔๙
๒	๒๕๕๒	๒๗๒,๗๒๕	๑๐.๔๙
๓	๒๕๕๓	๒๗๒,๗๒๕	๑๐.๔๙
๔	๒๕๕๔	๒๗๒,๗๒๕	๑๐.๔๙
๕	๒๕๕๕	๒๗๒,๗๒๕	๑๐.๔๙

ที่มา : สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดยโสธร

๓.๗ แหล่งเก็บกักน้ำ

๓.๗.๑ แหล่งน้ำกินน้ำใช้ จากผลการสำรวจข้อมูล กชช. ๒ ค. และ จปฐ. ปี ๒๕๕๔ ในเขตชนบท จำนวน ๘๘๕ หมู่บ้าน พบว่ามีแหล่งน้ำผิวดินในลักษณะต่างๆ แต่ส่วนมากมีน้ำไม่ตลอดปี สำหรับแหล่งน้ำใต้ดินมีจำนวนบ่อบาดาลสาธารณะใช้การได้ ๑,๘๔๕ บ่อ บ่อบาดาลส่วนตัว ๘,๗๘๙ บ่อ บ่อน้ำตื้นสาธารณะ ๑,๑๑๕ บ่อ และบ่อน้ำตื้นส่วนตัว ๘,๒๑๗ บ่อ ซึ่งในหลายหมู่บ้านที่ไม่มีประปา เพราะน้ำดิบไม่เพียงพอและในบางหมู่บ้านไม่มีบ่อบาดาลสาธารณะเพราะไม่สามารถขุดเจาะได้ต้องใช้แหล่งน้ำผิวดิน

๓.๗.๒ แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร มีแหล่งน้ำที่สำคัญ คือ

- โครงการชลประทานขนาดกลาง จำนวน ๒ แห่ง คือ ห้วยลิงโจน และห้วยสะแบก เก็บน้ำได้ ๔๕.๒๐ ล้านลูกบาศก์เมตร พื้นที่ชลประทาน ๒๗,๒๑๖ ไร่
- โครงการชลประทานขนาดเล็ก จำนวน ๑๙๓ แห่ง กระจายทั่วทั้งจังหวัด เก็บน้ำได้ ๑๕ ล้านลูกบาศก์เมตร พื้นที่ชลประทาน ๗๕,๙๒๙ ไร่
- โครงการสูบน้ำด้วยไฟฟ้า มีสถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้า ๖๐ แห่ง โดยสูบน้ำจากแม่น้ำชี ลำน้ำยัง ลำห้วยโงง/เซบาย รวมเนื้อที่ประมาณ ๘๗,๕๑๐ ไร่
- เมื่อรวมพื้นที่จากโครงการชลประทานจากแหล่งน้ำต่างๆ และพื้นที่ชลประทานตามโครงการสูบน้ำด้วยไฟฟ้าแล้ว จะมีพื้นที่ชลประทาน

๑๙๐,๖๕๕ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๗๔ ของพื้นที่การเกษตรทั้งหมด

- สระเก็บกักน้ำสาธารณะมีเกือบทุกหมู่บ้าน ส่วนมากเก็บกักน้ำไม่ได้ตลอดปี เพราะไม่ได้ปรับปรุง เนื่องจากขาดงบประมาณหรือขาดการร่วมมือกันดูแลให้เก็บกักน้ำได้ยาวนาน

- สระเก็บน้ำในไร่นาของเกษตรกรที่เกษตรกรขุดเก็บกักน้ำไว้ในไร่นา และหรือได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐ มีประมาณ ๑,๒๐๐ ราย

- พื้นที่บางส่วนในทุกปีประสบปัญหาอุทกภัยและภัยแล้งซ้ำซาก ซึ่งไม่สามารถควบคุมได้ เนื่องจากเกิดจากสภาพดิน สภาพภูมิประเทศ และต้อง

ได้รับการแก้ไขเป็นระบบ

๔. สถานการณ์ด้านเศรษฐกิจ

๔.๑ โครงสร้างเศรษฐกิจขนาดเศรษฐกิจของจังหวัด

ในปี ๒๕๕๓ โครงสร้างการผลิตตามมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) จังหวัดยโสธร จำนวน ๑๖ สาขา มีมูลค่า ๒๓,๙๐๐ ล้านบาท มูลค่าผลิตภัณฑ์เฉลี่ยต่อหัว (Per Capita : GPP) จำนวน ๓๘,๗๒๒ บาท จัดเป็นลำดับที่ ๑๔ ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และลำดับที่ ๗๑ ของประเทศ โดยสาขาการผลิตที่ทำรายได้มากที่สุด คือ สาขาภาคเกษตร ได้แก่ การเกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้ มีมูลค่า ๕,๘๙๖ ล้านบาท รองลงมา คือ สาขาภาคนอกเกษตร ได้แก่ การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ของใช้ในครัวเรือน มีมูลค่า ๔,๖๓๓ ล้านบาท และการศึกษา มีมูลค่า ๔,๐๓๔ ล้านบาท ตามลำดับ

ที่	พ.ศ.	ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) (ล้านบาท)		รายได้เฉลี่ยต่อคน (บาท)	
		ข้อมูลจาก สศช.	ข้อมูลจาก สนง.คลังจัดเก็บ (Bottom Up)	ข้อมูลจาก สศช.	ข้อมูลจาก สนง.คลังจัดเก็บ (Bottom Up)
๑	๒๕๕๑	๒๐,๒๖๒	๑๙,๐๓๔	๓๓,๑๐๒	๓๑,๐๙๖
๒	๒๕๕๒	๒๒,๐๐๖	๒๑,๘๘๗	๓๕,๗๘๗	๓๕,๖๑๐
๓	๒๕๕๓	๒๓,๙๐๐	๒๕,๙๗๕	๓๘,๗๒๒	๔๒,๐๘๔

ที่มา : สำนักงานคลังจังหวัดยโสธร

ตามข้อมูล จปฐ. ปี ๒๕๕๔ ในเขตชนบท สํารวจ ๙๓,๒๒๓ ครั้วเรือน ประชากรจํานวน ๓๓๖,๔๗๘ คน มีรายได้เฉลี่ย ๔๘,๗๑๓.๖๓ บาท/คน/ปี มีครั้วเรือนที่มีรายได้เฉลี่ยต่ำกว่า ๒๓,๐๐๐ บาท/คน/ปี จํานวน ๒๔๒ ครั้วเรือน

ที่	พ.ศ.	จํานวนครั้วเรือนที่มีรายได้ต่ำกว่าเกณฑ์ จปฐ. (คร.)	รายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปี (บาท)	หมายเหตุ
๑	๒๕๕๑	๓๘๒	๔๓,๗๓๙	รายได้ต่ำกว่า ๒๓,๐๐๐ บาท/คน/ปี
๒	๒๕๕๒	๖๕๐	๔๑,๑๕๑	"
๓	๒๕๕๓	๓๗๖	๔๔,๕๒๖	"
๔	๒๕๕๔	๒๗๐	๔๘,๗๑๕	"
๕	๒๕๕๕	๑,๐๐๖	๕๔,๘๘๕	รายได้ต่ำกว่า ๓๐,๐๐๐ บาท/คน/ปี

ที่มา : สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดยโสธร

การประกอบอาชีพ มีประชากรวัยแรงงาน (๑๖-๖๐ ปี) จํานวน ๓๗๓,๐๔๑ คน ส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ ๖๐ ประกอบอาชีพในภาคเกษตรกรรม รองลงไปเป็นอาชีพภาคอุตสาหกรรม ภาคพาณิชย์กรรม ภาคขนส่งและภาคบริการตามลำดับ

ที่	พ.ศ.	จํานวนกำลังแรงงาน (คน)	ผู้มีงานทํ่า (คน)	ผู้ว่างงาน (คน)	รอฤดูกาล (คน)
๑	๒๕๕๑	๓๘๓,๒๑๖	๓๘๐,๔๔๗	๒,๗๖๙	-
๒	๒๕๕๒	๓๙๐,๐๙๕	๓๘๑,๖๑๒	๒,๔๘๓	-
๓	๒๕๕๓	๓๘๖,๑๔๐	๓๘๐,๑๒๙	๒,๔๕๑	๓,๕๖๐
๔	๒๕๕๔	๓๗๔,๑๔๓	๓๖๗,๕๙๕	๕๕๕	๕,๙๙๓
๕	๒๕๕๕	๓๘๑,๗๕๒	๓๙๔,๔๓๔	๙๐	๑๔,๓๓๑

ที่มา : สำนักงานแรงงานจังหวัดยโสธร

๔.๒ ภาคการผลิตที่สำคัญของจังหวัด

๔.๒.๑ ภาคการเกษตร

- จังหวัดมีพื้นที่การเกษตรกรรม (เพาะปลูกและปศุสัตว์ / ประมง) ๑,๖๒๓,๖๔๙ ไร่

๑) สาขาการผลิตพืช ในปี ๒๕๕๔ มีพืชเศรษฐกิจที่สำคัญที่เพาะปลูก ได้แก่

๑.๑) ข้าวนาปี พื้นที่เพาะปลูก ๑,๐๙๓,๙๘๖ ไร่ และข้าวนาปรัง ๑๕๖,๘๘๒ ไร่ โดยข้าวที่ปลูกเป็นข้าวเจ้าธรรมดาและข้าวเจ้าหอมมะลิ มีพื้นที่ปลูก ๑,๐๖๑,๔๗๗ ไร่ ข้าวเหนียว ๔๔๐,๘๙๑ ไร่ ผลผลิตข้าวเจ้าเฉลี่ย ๔๔๐ ก.ก./ไร่ ข้าวเหนียว ๔๖๐ ก.ก./ไร่ ซึ่งยังอยู่ในอัตราค่อนข้างต่ำ มีการปลูกข้าวหอมมะลิปลอดภัยและอินทรีย์ที่อำเภอภูซุ่ม อำเภอมหาชนะชัย และอำเภอค้อวัง พื้นที่ปลูก ๓๕,๓๕๐ ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย ๓๕๐ ก.ก./ไร่ ดำเนินการ โดยกลุ่มเกษตรกรทำนาโนไส่ กลุ่มเกษตรกรทำนาบากเรือ และกลุ่มเกษตรกรธรรมชาติยั่งยืน ซึ่งจะส่งไปจำหน่ายต่างประเทศตามมาตรฐานที่ผู้ส่งออกกำหนด

๑.๒) มันสำปะหลัง พื้นที่เพาะปลูก ๒๔๓,๒๘๕ ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย ๓,๕๓๓ ก.ก./ไร่

๑.๓) ยางพารา พื้นที่เพาะปลูก ๗๓,๔๕๑ ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย ๒๕๒ ก.ก./ไร่

๑.๔) อ้อยโรงงาน พื้นที่เพาะปลูก ๒๖,๘๒๒ ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย ๖,๓๔๙ ก.ก./ไร่

๑.๕) มะม่วง พื้นที่เพาะปลูก ๒,๓๐๗ ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย ๙๔๒ ก.ก./ไร่

๑.๖) ถั่วลิสง พื้นที่เพาะปลูก ๒,๑๖๖ ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย ๒๑๓ ก.ก./ไร่

๑.๗) ข้าวโพดหวาน พื้นที่เพาะปลูก ๑๐๓ ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย ๒,๔๗๑ ก.ก./ไร่

๑.๘) แตงโม พื้นที่เพาะปลูก ๓๗๒ ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย ๒,๘๗๖ ก.ก./ไร่

๑.๙) มะพร้าว พื้นที่เพาะปลูก ๒๔๔ ไร่

๑.๑๐) ถั่วเขียว พื้นที่เพาะปลูก ๓๖๔ ไร่

๑.๑๑) พริกชี้หูสวน พื้นที่เพาะปลูก ๓๐๗ ไร่

๑.๑๒) หอมแดง พื้นที่เพาะปลูก ๙๑๒ ไร่

๑.๑๓) ผักบุ้งจีน พื้นที่เพาะปลูก ๓๐๘.๕๐ ไร่

๑.๑๔) กระเทียม พื้นที่เพาะปลูก ๑๕๗.๕๐ ไร่

ข้อมูลการผลิตข้าวเจ้านาปี

ที่	พ.ศ.	พื้นที่ปลูก (ไร่)	พื้นที่เก็บเกี่ยว (ไร่)	ผลผลิตรวม (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย กก./ไร่	ปริมาณจำหน่าย (ตัน)	รายได้จากการจำหน่าย (บาท)	ราคา/ตัน (บาท)
๑	๒๕๕๑	๘๐๑,๖๕๓	๗๐๖,๗๐๗	๓๒๔,๗๒๖	๔๕๖	๑๙๔,๘๓๕	๑,๗๙๒,๔๘๗,๕๒๐	๙,๒๐๐
๒	๒๕๕๒	๘๑๓,๗๙๒	๕๐๓,๑๕๓	๒๐๘,๔๔๙	๔๑๔	๑๒๕,๐๖๙	๑,๘๐๐,๙๙๙,๓๖๐	๑๔,๔๐๐
๓	๒๕๕๓	๙๐๐,๑๗๐	๘๙๘,๗๑๗	๓๙๕,๓๓๑	๔๐	๒๓๗,๑๙๘	๓,๖๒๙,๑๓๘,๕๘๐	๑๕,๓๐๐
๔	๒๕๕๔	๑,๑๐๒,๒๘๑	๑,๐๐๘,๘๔๕	๔๕๘,๗๖๓	๔๕๕	๒๗๕,๒๕๗	๔,๐๙๙,๙๖๔,๙๓๑	๑๔,๘๙๕
๕	๒๕๕๕	๑,๐๙๓,๙๘๖	๙๓๑,๔๔๙	๔๓๐,๔๖๙	๔๖๒	๒๕๘,๒๘๑	๕,๐๖๒,๓๑๕,๔๔๐	๑๙,๖๐๐

ข้อมูลการผลิตข้าวเจ้านาปรัง

ที่	พ.ศ.	พื้นที่ปลูก (ไร่)	พื้นที่เก็บเกี่ยว (ไร่)	ผลผลิตรวม (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย กก./ไร่	ปริมาณจำหน่าย (ตัน)	รายได้จากการจำหน่าย (บาท)	ราคา/ตัน (บาท)
๑	๒๕๕๑	๒๐,๐๕๕	๒๐,๐๕๕	๑๔,๔๙๖	๗๒๓	๑๑,๕๙๗	๗๕,๓๗๙,๒๐๐	๖,๕๐๐
๒	๒๕๕๒	๒๕,๐๒๙	๒๕,๐๐๙	๒๐,๔๔๔	๘๑๗	๑๖,๓๕๕	๑๙๒,๙๙๑,๓๖๐	๑๑,๘๐๐
๓	๒๕๕๓	๑๐,๕๕๖๙	๑๐,๕๕๒๓	๘๗,๑๗๒	๘๒๖	๖๙,๗๓๘	๖๒๗,๖๓๘,๔๐๐	๙,๐๐๐
๔	๒๕๕๔	๑๔,๘๔๑๔	๑๔,๘๔๑๔	๙๓,๓๕๕	๖๒๙	๗๔,๖๘๔	๗๒๔,๘๔๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐
๕	๒๕๕๕	๑๖,๐๖๑๐	๑๖,๐๕๒๑	๑๑๖,๒๐๔	๗๒๔	๙๒,๙๖๓	๑,๓๗๕,๘๕๕,๓๖๐	๑๔,๘๐๐

ข้อมูลการผลิตข้าวหอมมะลิปลอดภัย (GAP)

ที่	พ.ศ.	พื้นที่ปลูก (ไร่)	พื้นที่เก็บเกี่ยว (ไร่)	ผลผลิตรวม (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย กก./ไร่	ปริมาณจำหน่าย (ตัน)	รายได้จากการจำหน่าย (บาท)	ราคา/ตัน (บาท)
๓	๒๕๕๓	๑๑,๕๐๐	๑๑,๕๐๐	๕,๐๖๐	๔๔๐	๓,๐๓๖	๔๖,๔๕๐	๑๕,๓๐๐
๔	๒๕๕๔	๔,๐๐๐	๔,๐๐๐	๑,๘๒๐	๔๕๕	๑,๐๙๒	๑๖,๒๖๕	๑๔,๘๙๕
๕	๒๕๕๕	๓๐,๖๐๐	๓๐,๖๐๐	๑๔,๑๓๗	๔๖๒	๘๔,๘๒๓	๑,๖๖๒,๕๓๗	๑๙,๖๐๐

ข้อมูลการผลิตข้าวหอมมะลิอินทรีย์

ที่	พ.ศ.	พื้นที่ปลูก (ไร่)	พื้นที่เก็บเกี่ยว (ไร่)	ผลผลิตรวม (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย กก./ไร่	ปริมาณจำหน่าย (ตัน)	รายได้จากการจำหน่าย (บาท)	ราคา/ตัน (บาท)
๑	๒๕๕๓	๖,๔๑๓	๖,๔๑๓	๒,๕๖๕	๔๐๐	๒,๐๕๒	๓๒,๘๓๔	๑๖,๐๐๐
๒	๒๕๕๔	๖,๒๖๖	๖,๒๖๖	๒,๕๐๖	๔๐๐	๒,๐๐๕	๓๐,๐๗๖	๑๕,๐๐๐
๓	๒๕๕๕	๖,๓๐๐	๖,๓๐๐	๒,๕๒๐	๔๐๐	๒,๐๑๖	๔๒,๓๓๖	๒๑,๐๐๐

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดยโสธร

ข้อมูลพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ

ที่	พืชเศรษฐกิจ	พ.ศ.	ผลผลิต (ตัน)	พื้นที่เพาะปลูก (ไร่)	แหล่งปลูกที่สำคัญ (อำเภอ)	ปริมาณจำหน่าย (ตัน)	มูลค่าการจำหน่าย (บาท)
๑	ยางพารา	๒๕๕๑	๑,๙๘๒	๕๖,๔๕๓	เลิงนกทา กุดชุม เมืองยโสธร ป่าติ้ว ไทยเจริญ คำเขื่อนแก้ว ทรายมูล	๑,๙๘๒	๑๖๓,๗๓๓,๐๒๐
		๒๕๕๒	๒,๖๓๗	๕๙,๗๒๖		๒,๖๓๗	๑๖๓,๔๑๔,๘๙๐
		๒๕๕๓	๓,๒๙๓	๖๔,๔๒๒		๓,๒๙๓	๓๐๒,๐๐๑,๐๓๐
		๒๕๕๔	๔,๓๔๙	๗๓,๔๕๑		๔,๓๔๙	๕๒๑,๘๘๐,๐๐๐
		๒๕๕๕	๑,๖๖๔	๙๐,๒๙๘		๑,๖๖๔	๑๔๘,๓๙๗,๘๔๒
๒	มันสำปะหลัง	๒๕๕๑	๑๕๐,๙๒๒	๖๓,๘๘๒	เมืองยโสธร คำเขื่อนแก้ว มหาชนะชัย ค้อวัง เลิงนกทา กุดชุม ป่าติ้ว ทรายมูล ไทยเจริญ	๑๕๐,๙๒๒	๒๑๑,๒๙๐,๘๐๐
		๒๕๕๒	๓๓๑,๖๒๔	๑๔๐,๑๐๓		๓๑,๖๒๔	๖๖,๓๒๔,๘๐๐
		๒๕๕๓	๑๖๑,๖๘๑	๑๕๙,๐๖๕		๑๖๑,๖๘๑	๔๐๔,๒๐๒,๕๐๐
		๒๕๕๔	๔๘๒,๙๐๑	๒๔๓,๒๘๕		๔๘๒,๙๐๑	๙๖๕,๘๐๒,๐๐๐
		๒๕๕๕	๑๘๑,๙๕๒	๑๑๘,๓๗๗		๑๘๑,๙๕๒	๔๕๕,๘๘๐,๐๐๐
๓	อ้อยโรงงาน	๒๕๕๑	๑๓๒,๙๔๘	๒๕	เลิงนกทา กุดชุม ไทยเจริญ ป่าติ้ว ทรายมูล เมืองยโสธร	๑๓๒,๙๔๘	๑๓๒,๙๔๘,๐๐๐
		๒๕๕๒	๗๘,๐๘๐	๒๘,๘๗๖		๗๘,๐๘๐	๗๘,๐๘๐,๐๐๐
		๒๕๕๓	๔๐,๖๗๒	๒๐,๕๐๑		๔๐,๖๗๒	๔๐,๖๗๒,๐๐๐
		๒๕๕๔	๙๐,๔๙๓	๒๖,๘๒๒		๙๐,๔๙๓	๙๐,๔๙๓,๐๐๐
		๒๕๕๕	๓๘,๗๘๔	๒๕,๘๕๖		๓๘,๗๘๔	๓๘,๗๘๔,๐๐๐

ที่	พืชเศรษฐกิจ	พ.ศ.	ผลผลิต (ตัน)	พื้นที่เพาะปลูก (ไร่)	แหล่งปลูกที่สำคัญ (อำเภอ)	ปริมาณจำหน่าย (ตัน)	มูลค่าการจำหน่าย (บาท)
๔	แตงโม	๒๕๕๑ ๒๕๕๒ ๒๕๕๓ ๒๕๕๔ ๒๕๕๕	๓,๑๐๘ ๗๗๓ ๔,๓๐๘ ๘๐๓ ๒,๘๒๙	๙๑๕ ๖๘๘ ๒,๒๗๑ ๙๐๐ ๑,๔๕๘	เมื่องยโสธร ป่าติ้ว กุดชุม เลิงนกทา มหาชนะชัย คำเขื่อนแก้ว	๓,๑๐๘ ๗๗๓ ๔,๓๐๘ ๘๐๓ ๒,๘๒๙	๑๕,๕๔๐,๐๐๐ ๓,๘๖๕,๐๐๐ ๒๑,๕๔๐ ๖,๔๒๔,๐๐๐ ๒๘,๒๘๓,๙๐๐
๕	หอมแดง	๒๕๕๑ ๒๕๕๒ ๒๕๕๓ ๒๕๕๔ ๒๕๕๕	๒,๖๖๗ ๓,๘๗๑ ๓๓๓,๓๗๖ ๗,๔๑๓ ๗,๔๑๓	๑,๐๘๐ ๑,๖๕๑ ๙๘๔ ๒,๓๓๔ ๒,๓๓๔	ค้อวัง	๒๖,๖๖๘ ๓,๘๗๑ ๓๓๓,๓๗๖ ๗,๔๑๓ ๗,๔๑๓	๒๒๖,๖๗๖,๐๐๐ ๓๘,๗๑๐,๐๐๐ ๓๓,๗๖๑,๐๐๐ ๗๔,๑๓๐,๐๐๐ ๑๑๑,๑๙๕,๕๐๐
๖	ปาล์มน้ำมัน	๒๕๕๑ ๒๕๕๒ ๒๕๕๓ ๒๕๕๔ ๒๕๕๕	- ๘๒๕ ๘๒๔ ๑,๓๗๗ ๑,๓๗๕	๖๘๗ ๖๘๗ ๖๘๗ ๑,๑๔๗ ๑,๑๔๗	ค้อวัง เลิงนกทา ป่าติ้ว กุดชุม ไทยเจริญ เมื่องยโสธร มหาชนะชัย	- ๘๒๕ ๘๒๕ ๑,๓๗๖ ๑,๓๗๗	- ๔,๙๔๖,๔๐๐ ๔,๙๔๖,๔๐๐ ๔,๑๒๙,๒๐๐ ๔,๑๒๙,๒๐๐

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดยโสธร

๒) สาขาการผลิตด้านปศุสัตว์ มีสัตว์ที่เกษตรกรเลี้ยงเพื่อจำหน่าย ได้แก่

๒.๑) โคพื้นเมือง โคพันธุ์ โคลุกผสม จำนวน ๑๒๐,๔๕๙ ตัว จำนวนเกษตรกร ๓๒,๐๒๓ ราย

๒.๒) กระบือ จำนวน ๒๕,๗๑๕ ตัว จำนวนเกษตรกร ๘,๕๐๙ ราย

๒.๓) สุกร จำนวน ๒๗,๕๑๒ ตัว จำนวนเกษตรกร ๒,๑๕๔ ราย

๒.๔) ไก่ - ไก่พื้นเมือง ๑,๑๐๙,๒๗๖ ตัว จำนวนเกษตรกร ๕๐,๑๘๓ ราย

- ไก่เนื้อ ๑๙๒,๑๘๐ ตัว จำนวนเกษตรกร ๘๑๐ ราย

- ไก่พื้นเมือง ๑๐,๐๗๔ ตัว จำนวนเกษตรกร ๘๗๖ ราย

๒.๕) เป็ด - เป็ดเทศ ๑๑๘,๑๙๑ ตัว จำนวนเกษตรกร ๑๐,๙๘๒ ราย

- เป็ดเนื้อ / เป็ดไข่ ๓๕,๘๘๖ ตัว จำนวนเกษตรกร ๒,๗๔๕ ราย

๒.๖) แพะ จำนวน ๒๕๘ ตัว จำนวนเกษตรกร ๘๓ ราย

การผลิตสัตว์ (ปศุสัตว์)

ประเภท สัตว์	โคพื้นเมือง โคพันธุ์ โค ลูกผสม		กระบือ		สุกร		ไก่ (พื้นเมือง)		ไก่ (เนื้อ)		เป็ด (เป็ดเทศ)		เป็ด (เนื้อ/ไข่)		แพะ		ไก่ (พื้นเมือง)	
	จำนวน	จำนวน เกษตรกร	จำนวน	จำนวน เกษตรกร	จำนวน	จำนวน เกษตรกร	จำนวน	จำนวน เกษตรกร	จำนวน	จำนวน เกษตรกร	จำนวน	จำนวน เกษตรกร	จำนวน	จำนวน เกษตรกร	จำนวน	จำนวน เกษตรกร	จำนวน	จำนวน เกษตรกร
๒๕๕๑	๑๖๖,๑๒๙	๔๐,๓๓๘	๓๖,๕๒๕	๘,๑๒๒	๒๘,๘๘๒	๒,๒๒๓	๙๒๔,๔๔๔	๖๐,๑๔๕	๒๒๐,๕๒๖	๓๓๑	๔๘,๐๒๒	๔,๘๘๖	๓๐๖๕๒	๒๐๑๗	๑๑๒	๕๖		
๒๕๕๒	๑๖๖,๕๒๕	๔๒,๖๗๘	๒๕,๘๔๐	๘,๕๓๐	๒๗,๓๕๔	๒,๕๖๕	๙๗๖,๓๒๑	๖๐,๘๕๒	๕๔๖,๗๘๒	๓๓๑	๕๐,๑๒๖	๕,๙๘๖	๑๑๖๕๓๖	๑๒๘๘๙	๓๑๔	๖๙		
๒๕๕๓	๑๑๕,๐๙๕	๓๑,๖๘๗	๒๔,๙๑๓	๘,๓๒๑	๒๕,๐๘๙	๑,๙๘๑	๑,๑๒๑,๔๘๙	๕๐,๐๕๗	๑๙๐,๐๕๖	๘๐๗	๑๑๓,๒๐๘	๑๐,๖๙๐	๓๒๙๑๒	๒๕๕๘	๒๑๓	๕๘		
๒๕๕๔	๑๒๐,๔๙๕	๓๒,๐๒๓	๒๕,๗๑๕	๘,๕๐๙	๒๗,๕๑๒	๒,๑๕๔	๑,๑๐๙,๒๗๖	๕๐,๑๘๓	๑๙๒,๑๘๐	๘๑๐	๑๑๘,๑๙๑	๑๐,๙๘๒	๓๕๘๘๔	๒๗๔๕	๒๕๘	๘๓		
๒๕๕๕	๑๑๙,๙๐๒	๓๑,๕๐๒	๒๖,๕๐๒	๘,๖๖๕	๒๘,๕๔๑	๒,๒๕๑	๑,๐๙๖,๘๐๔	๕๐,๑๕๖	๓๕๕,๘๓๕	๘๗๔	๑๒๒,๐๕๑	๑๑,๒๒๓	๓๕๘๘๔	๒๘๓๕	๑๘๖	๖๑		

๓) สาขาการประมง

๓.๑) จับปลาจากแหล่งน้ำธรรมชาติต่อปี จำนวน ๑,๑๑๐,๖๖๗ ก.ก. ปลาที่จับได้มาก ได้แก่ ปลาช่อน ปลาดุก ปลาหมอ ปลาตะเพียน ปลานิล ปลาไน ตามลำดับ

๓.๒) การเพาะเลี้ยงปลา จับปลาได้ต่อปี จำนวน ๗๐๑ ตัน ปลาที่เลี้ยงมาก ได้แก่ ปลาตะเพียน ปลานิล ปลาดุก ปลาไน ปลานวลจันทร์เทศ ตามลำดับ

ข้อมูลการประมง

ที่	พ.ศ.	จับจากแหล่งน้ำธรรมชาติ จำนวน (กก.)	การเพาะเลี้ยง จำนวน (กก.)
๑	๒๕๕๑	๑๑,๒๘๗,๘๒๐	๘๒๗,๗๒๘
๒	๒๕๕๒	๑๓,๒๖๔,๕๕๐	๘๗๖,๕๑๒
๓	๒๕๕๓	๑๕,๕๐๑,๓๘๘	๙๓๕,๗๙๗
๔	๒๕๕๔	๑๗,๘๙๐,๕๐๓	๑,๐๙๘,๗๓๕

ที่มา : สำนักงานประมงจังหวัดยโสธร

๔.๒.๒ ภาคอุตสาหกรรม จังหวัดยโสธรมีจำนวนโรงงานอุตสาหกรรม ๒๓๗ โรงงาน เงินลงทุน ๒,๓๖๕,๐๐๕,๓๑๑ บาท และมีการจ้างงานรวม ๓,๗๗๓ คน โรงงานอุตสาหกรรมที่ตั้งอยู่มีทั้งขนาดเล็กจนถึงขนาดใหญ่ ซึ่งมีทั้งอุตสาหกรรมที่ผลิตเพื่อจำหน่ายในประเทศและส่งออกจำหน่ายยังต่างประเทศ เช่น ยางพารา ส่งไปจำหน่ายยังประเทศจีน ข้าวหอมมะลิ ชุดชั้นในสตรียี่ห้อซาบีน่า เป็นต้น

ที่	พ.ศ.	โรงงานขนาดเล็ก (แห่ง)	โรงงานขนาดกลาง (แห่ง)	โรงงานขนาดใหญ่ (แห่ง)	จำนวนแรงงาน ในโรงงาน (คน)
๑	๒๕๕๑	๑๓๙	๔๒	๑	๓,๓๕๙
๒	๒๕๕๒	๑๔๘	๕๐	๒	๓,๕๐๕
๓	๒๕๕๓	๑๕๒	๕๔	๒	๓,๕๗๓
๔	๒๕๕๔	๑๓๖	๕๕	๒	๓,๖๓๓
๕	๒๕๕๕	๑๗๙	๕๙	๒	๓,๗๕๒

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธร

โดยมีหมวดอุตสาหกรรมที่มีจำนวนโรงงานมากที่สุด ๓ อันดับแรก ได้แก่

- (๑) อุตสาหกรรมการเกษตร ได้แก่ โรงสีข้าว อบเมล็ดพืช ทำมันเส้น มีจำนวนโรงงานทั้งสิ้น ๓๙ โรงงาน เงินลงทุน ๙๑๐.๖๓ ล้านบาท การจ้างงาน ๔๒๕ คน
- (๒) อุตสาหกรรมอโลหะ ได้แก่ ผลิตภัณฑ์คอนกรีต มีจำนวนโรงงานทั้งสิ้น ๓๘ โรงงาน เงินลงทุน ๑๔๐.๙๐ ล้านบาท การจ้างงาน ๒๗๒ คน
- (๓) อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์โลหะ ได้แก่ อัดเศษโลหะ กิ่งและเชื่อมโลหะ มีจำนวนโรงงานทั้งสิ้น๒๓ โรงงาน เงินลงทุน ๕๐.๑๙ ล้านบาท การจ้างงาน ๑๐๖ คน

ตารางแสดงจำนวนโรงงาน เงินทุนและคนงานตามหมวดอุตสาหกรรมในจังหวัดยโสธร

ปี	อุตสาหกรรมการเกษตร				อุตสาหกรรมอาหาร				อุตสาหกรรมสิ่งทอ			
	จำนวน โรงงาน	เงินทุน	การจ้างงาน	แรงม้า	จำนวน โรงงาน	เงินทุน	การจ้างงาน	แรงม้า	จำนวน โรงงาน	เงินทุน	การจ้างงาน	แรงม้า
๒๕๕๑	๓๑	๖๓๓,๖๕๑,๒๑๑	๓๒๒	๑๖,๗๑๖	๙	๑๒๕,๓๓๐,๐๐๐	๑๔๒	๓,๕๕๙	๖	๗,๑๓๐,๐๐๐	๙๓	๑๘๒
๒๕๕๒	๓๕	๘๓๕,๖๕๑,๒๑๑	๓๘๖	๑๗,๙๖๕	๑๑	๑๖๘,๘๒๙,๐๐๐	๑๖๓	๔,๓๖๙	๘	๘,๐๓๐,๐๐๐	๙๙	๒๓๗
๒๕๕๓	๓๗	๙๐๗,๔๘๑,๒๑๑	๔๑๗	๑๘,๒๐๑	๑๑	๑๖๘,๘๒๙,๐๐๐	๑๖๓	๔,๓๖๙	๘	๘,๐๓๐,๐๐๐	๙๙	๒๓๗
๒๕๕๔	๓๗	๙๐๗,๔๘๑,๒๑๑	๔๑๗	๑๘,๒๐๑	๑๒	๑๙๓,๘๒๙,๐๐๐	๑๖๘	๔,๖๙๖	๘	๘,๐๓๐,๐๐๐	๙๙	๒๓๗
๒๕๕๕	๔๔	๑,๐๘๕,๓๘๑,๒๑๑	๔๕๗	๒๕,๖๖๖	๑๒	๑๙๓,๘๒๙,๐๐๐	๑๖๘	๔,๖๙๖	๙	๘,๒๘๐,๐๐๐	๑๐๑	๒๕๕

ปี	อุตสาหกรรมเครื่องแต่งกาย				อุตสาหกรรมไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้				อุตสาหกรรมกระดาษและผลิตภัณฑ์จากกระดาษ			
	จำนวน โรงงาน	เงินทุน	การจ้างงาน	แรงม้า	จำนวน โรงงาน	เงินทุน	การจ้างงาน	แรงม้า	จำนวน โรงงาน	เงินทุน	การจ้างงาน	แรงม้า
๒๕๕๑	๑	๓๓๕,๐๐๐,๐๐๐	๑,๔๐๐	๕๕๓	๑๓	๑๑๓,๖๑๖,๐๐๐	๑๓๔	๙๗๓	๑	๒,๒๐๐,๐๐๐	๑๒	๖๘
๒๕๕๒	๑	๓๓๕,๐๐๐,๐๐๐	๑,๔๐๐	๕๕๓	๑๖	๑๒๘,๔๙๖,๐๐๐	๑๖๔	๑๔๕๖	๑	๒,๒๐๐,๐๐๐	๑๒	๖๘
๒๕๕๓	๑	๓๓๕,๐๐๐,๐๐๐	๑,๔๐๐	๕๕๓	๑๙	๑๓๒,๕๕๖,๐๐๐	๑๗๘	๑,๗๓๕	๑	๒,๒๐๐,๐๐๐	๑๒	๖๘
๒๕๕๔	๑	๓๓๕,๐๐๐,๐๐๐	๑,๔๐๐	๕๕๓	๒๒	๑๔๑,๓๕๖,๐๐๐	๑๙๘	๒,๐๕๗	๑	๒,๒๐๐,๐๐๐	๑๒	๖๘
๒๕๕๕	๑	๓๓๕,๐๐๐,๐๐๐	๑,๔๐๐	๕๕๓	๒๔	๑๔๒,๕๕๖,๐๐๐	๒๐๓	๒,๐๙๖	๑	๒,๒๐๐,๐๐๐	๑๒	๖๘

ปี	อุตสาหกรรมโลหะ				อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์โลหะ				เครื่องจักรกล			
	จำนวน โรงงาน	เงินทุน	การจ้างงาน	แรงม้า	จำนวน โรงงาน	เงินทุน	การจ้างงาน	แรงม้า	จำนวน โรงงาน	เงินทุน	การจ้างงาน	แรงม้า
๒๕๕๑	๑๐	๙,๗๙๕,๐๐๐	๔๔๘	๑,๐๓๗	๑๘	๓๒,๖๘๑,๐๐๐	๘๗	๗๓๒	๑๖	๑๔,๒๘๘,๕๐๐	๕๕	๖๕๑
๒๕๕๒	๑๐	๙,๗๙๕,๐๐๐	๔๔๘	๑,๐๓๗	๒๐	๔๐,๑๘๑,๐๐๐	๙๔	๘๑๒	๑๖	๑๔,๒๘๘,๕๐๐	๕๕	๖๕๑
๒๕๕๓	๑๐	๙,๗๙๕,๐๐๐	๔๔๘	๑,๐๓๗	๒๐	๔๐,๑๘๑,๐๐๐	๙๔	๘๑๒	๑๖	๑๔,๒๘๘,๕๐๐	๕๕	๖๕๑
๒๕๕๔	๑๐	๙,๗๙๕,๐๐๐	๔๔๘	๑,๐๓๗	๒๑	๔๙,๕๘๑,๐๐๐	๙๘	๘๓๘	๑๖	๑๔,๒๘๘,๕๐๐	๕๕	๖๕๑
๒๕๕๕	๑๐	๙,๗๙๕,๐๐๐	๔๔๘	๑,๐๓๗	๒๔	๕๘,๗๘๑,๐๐๐	๑๑๒	๑,๑๑๕	๑๗	๑๔,๗๓๘,๕๐๐	๖๐	๖๙๕
ปี	อุตสาหกรรมไฟฟ้า				อุตสาหกรรมขนส่ง				อุตสาหกรรมอื่นๆ			
	จำนวน โรงงาน	เงินทุน	การจ้างงาน	แรงม้า	จำนวน โรงงาน	เงินทุน	การจ้างงาน	แรงม้า	จำนวน โรงงาน	เงินทุน	การจ้างงาน	แรงม้า
๒๕๕๑	๐	๐	๐	๐	๑๘	๒๙๒,๐๗๑,๖๐๐	๑๖๔	๘๕๖	๑๐	๔๖,๓๓๐,๐๐๐	๗๑	๔,๔๘๖
๒๕๕๒	๐	๐	๐	๐	๒๐	๓๑๓,๐๗๑,๖๐๐	๒๐๔	๘๗๖	๑๒	๘๓,๘๓๐,๐๐๐	๘๔	๖,๒๐๓
๒๕๕๓	๐	๐	๐	๐	๒๐	๓๑๓,๐๗๑,๖๐๐	๒๐๔	๘๗๖	๑๓	๙๘,๘๓๐,๐๐๐	๙๒	๖,๒๔๕
๒๕๕๔	๐	๐	๐	๐	๒๐	๓๑๓,๐๗๑,๖๐๐	๒๐๔	๘๗๖	๑๖	๑๐๖,๐๑๐,๐๐๐	๑๐๒	๖,๘๐๔
๒๕๕๕	๐	๐	๐	๐	๒๑	๓๑๖,๕๗๑,๖๐๐	๒๑๔	๙๔๒	๑๗	๑๒๐,๐๑๐,๐๐๐	๑๑๔	๖,๘๗๔

ปี	อุตสาหกรรมสิ่งพิมพ์				อุตสาหกรรมเคมี				อุตสาหกรรมปิโตรเคมีและผลิตภัณฑ์			
	จำนวน โรงงาน	เงินทุน	การจ้างงาน	แรงม้า	จำนวน โรงงาน	เงินทุน	การจ้างงาน	แรงม้า	จำนวน โรงงาน	เงินทุน	การจ้างงาน	แรงม้า
๒๕๕๑	๐	๐	๐	๐	๒	๓,๘๐๐,๐๐๐	๑๒	๒๕๕	๒	๒๖,๕๐๐,๐๐๐	๑๘	๘๔๒
๒๕๕๒	๐	๐	๐	๐	๒	๓,๘๐๐,๐๐๐	๑๒	๒๕๕	๒	๒๖,๕๐๐,๐๐๐	๑๘	๘๔๒
๒๕๕๓	๐	๐	๐	๐	๒	๓,๘๐๐,๐๐๐	๑๒	๒๕๕	๔	๔๓,๓๐๐,๐๐๐	๓๓	๑,๗๑๘
๒๕๕๔	๐	๐	๐	๐	๒	๓,๘๐๐,๐๐๐	๑๒	๒๕๕	๔	๔๓,๓๐๐,๐๐๐	๓๓	๑,๗๑๘
๒๕๕๕	๐	๐	๐	๐	๒	๓,๘๐๐,๐๐๐	๑๒	๒๕๕	๕	๕๕,๓๐๐,๐๐๐	๔๓	๒,๒๐๕
ปี	อุตสาหกรรมยาง				อุตสาหกรรมพลาสติก				อุตสาหกรรมโลหะ			
	จำนวน โรงงาน	เงินทุน	การจ้างงาน	แรงม้า	จำนวน โรงงาน	เงินทุน	การจ้างงาน	แรงม้า	จำนวน โรงงาน	เงินทุน	การจ้างงาน	แรงม้า
๒๕๕๑	๒	๕๙,๔๖๗,๐๐๐	๒๔	๗๖๗	๙	๒๔,๘๐๐,๐๐๐	๘๖	๕๓๘	๓๐	๑๐๘,๑๗๖,๐๐๐	๒๒๖	๑,๒๕๕
๒๕๕๒	๒	๕๙,๔๖๗,๐๐๐	๒๔	๗๖๗	๙	๒๔,๘๐๐,๐๐๐	๘๖	๕๓๘	๓๑	๑๒๒,๑๗๖,๐๐๐	๒๓๑	๑,๔๔๑
๒๕๕๓	๒	๕๙,๔๖๗,๐๐๐	๒๔	๗๖๗	๙	๒๔,๘๐๐,๐๐๐	๘๖	๕๓๘	๓๑	๑๒๒,๑๗๖,๐๐๐	๒๓๑	๑,๔๔๑
๒๕๕๔	๒	๕๙,๔๖๗,๐๐๐	๒๔	๗๖๗	๑๑	๓๒,๔๕๐,๐๐๐	๙๘	๖๖๗	๓๒	๑๒๖,๙๗๖,๐๐๐	๒๓๘	๑,๕๒๔
๒๕๕๕	๓	๖๖,๔๖๗,๐๐๐	๓๔	๘๑๔	๑๒	๓๓,๖๐๐,๐๐๐	๑๐๐	๗๐๖	๓๓	๑๓๐,๙๗๖,๐๐๐	๒๔๖	๑,๖๐๐

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธร

ผลิตภัณฑ์ชุมชน ที่ได้รับการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) จำนวน ๖๒๘ ผลิตภัณฑ์ และผลิตภัณฑ์ชุมชนที่ได้รับความนิยมและสร้างรายได้ให้กับกลุ่มสมาชิกและจังหวัดยโสธร โดยเฉพาะ หมอนขวานผ้าซิดที่บ้านศรีฐาน อำเภอป่าดัว จำนวน ๗๑ ราย มีการส่งไปจำหน่ายทั้งในประเทศและต่างประเทศ ส่วนผลิตภัณฑ์อื่นๆที่มีจำหน่ายในท้องถิ่นและภายในประเทศ ซึ่งมีกำลังผลิตไม่มากนักและสร้างรายได้ให้กับกลุ่มสมาชิกในชุมชน ได้แก่ ผลิตภัณฑ์จักสานไม้ไผ่ ผลิตภัณฑ์ผ้าไหม ผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้าย เครื่องทองเหลือง แกะสลักไม้ ปลาสาม ไก่ย่างบ้านแคน เป็นต้น

ข้อมูลผลิตภัณฑ์ OTOP

ที่	พ.ศ.	จำนวนผลิตภัณฑ์ OTOP (ผลิตภัณฑ์)		รายได้จากการจำหน่าย/ปี (บาท)	หมายเหตุ
		ระดับดาว	จำนวนผลิตภัณฑ์		
๑	๒๕๕๑	-	-	๕๕๕,๔๑๑,๓๗๗	-
๒	๒๕๕๒	-	-	๖๒๓,๐๐๐,๐๐๐	-
๓	๒๕๕๓	๑	๙	๖๓๓,๐๐๐,๐๐๐	-
		๒	๘๑		
		๓	๓๗		
		๔	๑๕		
		๕	๒		
๔	๒๕๕๔	-	-	๗๑๑,๐๐๐,๐๐๐	-
๕	๒๕๕๕	-	-	๘๕๕,๔๒๖,๑๙๒	-

ที่มา : สำนักงานพัฒนาชุมชนยโสธร

๔.๒.๓ การค้าและบริการ และการท่องเที่ยว

๑) ด้านการค้า

- การจดทะเบียนประกอบธุรกิจ ในปี พ.ศ. ๒๕๕๓ มีผู้จดทะเบียนนิติบุคคล ๖๑๓ ราย การค้าของจังหวัดยโสธรโดยเฉพาะการค้าข้าว มีหนาแน่นที่ชุมชนเทศบาลเมืองยโสธร เทศบาลตำบล กุดชุมพัฒนา เทศบาลตำบลเลิงนกทา เทศบาลตำบลคำเขื่อนแก้ว สินค้าที่มีชื่อเสียง ได้แก่ ข้าวหอมมะลิ หมอนขวานผ้าซิด ปลาสาม โดยในปี พ.ศ. ๒๕๕๔ จังหวัดสามารถจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชนได้ ๗๑๑,๑๗๘,๓๔๒ ล้านบาท

๒) ด้านการบริการ

- ๒.๑) ด้านการเงิน มีธนาคารพาณิชย์ ๑๑ แห่ง ปี ๒๕๕๔ เงินฝากกระแสรายวัน ฝากประจำ ฝากออมทรัพย์ ๖,๙๕๔ ล้านบาท เงินให้สินเชื่อ ๙,๒๔๘ ล้านบาท
- ๒.๒) ด้านสาธารณูปโภค มีบริการไฟฟ้าและประปาที่ดี ไปรษณีย์ภัณฑ์ขนส่งทางบก แต่ไม่มีสนามบินและรถไฟ
- ๒.๓) ด้านที่พักโรงแรม มีโรงแรม ๔๒ แห่ง จำนวน ๗๙๐ ห้องพัก

๓) ด้านการท่องเที่ยว

๓.๑) แหล่งท่องเที่ยว จังหวัดยโสธรมีแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติอยู่ทางตอนเหนือ และตอนกลางของจังหวัด เช่น ภูถ้ำพระ ภูทางเกวียน ภูหินปูน ลำน้ำทวนและสวนสาธารณะพญาแถนในเขตเทศบาลเมืองยโสธร สำหรับผลิตภัณฑ์ชุมชนที่มีชื่อเสียง เช่น หมอนขวานผ้าซิด จักสานไม้ไผ่ การแกะสลัก ทอผ้าไหม ทอพรหม อยู่ทางตอนกลางของจังหวัด และแหล่งท่องเที่ยววัฒนธรรมอยู่ทางตอนกลางและตอนใต้ของจังหวัด เช่น พระธาตุยโสธรหรือพระธาตุพระอานนท์ธาตุกองข้าวน้อย หอพระไตรวัดสระไตรนุรักษ์ ดงเมืองเตย พระธาตุกู่จาน วัดพระพุทธบาท แต่แหล่งท่องเที่ยวต่างๆ เหล่านี้มีจุดอ่อน คือ แต่ละแหล่งอยู่ห่างไกลกัน มีขนาดเล็กและไม่เด่น พอที่จะดึงดูดนักท่องเที่ยวมาแวะเที่ยวชม

๓.๒) งานประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์การท่องเที่ยว คือ งานประเพณีบั้งไฟ งานแห่มาลัย

๓.๓) ผู้มาเยี่ยมชมเยือนและท่องเที่ยว ปี ๒๕๕๓

- จำนวนผู้มาเยี่ยมชมเยือน ประมาณ ๔๕๔,๕๐๗ คน โดยเป็น ชาวไทย ๔๔๕,๘๐๐ คน ชาวต่างประเทศ ๘,๗๐๗ คน แยกเป็น

(๑) จำนวนนักท่องเที่ยว (พักค้างคืน) ชาวไทย ๒๓๗,๐๙๓ คน ชาวต่างประเทศ ๖,๗๔๘ คน

(๒) จำนวนนักท่องเที่ยว (ไม่พักค้างคืน) ชาวไทย ๒๐๘,๗๐๗ คน ชาวต่างประเทศ ๑,๙๕๙ คน

จำนวนนักท่องเที่ยวโดยเฉพาะชาวต่างประเทศมีน้อยมาก โดยนักท่องเที่ยวมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ย ๔๑๗ บาท/คน/วัน ส่วนนักท่องเที่ยว มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ย ๒๑๕ บาท / คน /วัน

ข้อมูลด้านการท่องเที่ยว

ที่	พ.ศ.	จำนวนนักท่องเที่ยว		รายได้จากการท่องเที่ยว (ล้านบาท)
		ชาวไทย (คน)	ชาวต่างประเทศ (คน)	
๑	๒๕๕๑	๓๑๑,๙๑๔	๓,๐๘๘	๓๑๒.๒๗
๒	๒๕๕๒	๒๕๒,๗๑๘	๒,๕๐๒	๑๖๙.๒๕
๓	๒๕๕๓	๔๔๕,๘๐๐	๘,๗๐๗	๓๕๓.๗๑
๔	๒๕๕๔	๔๒๔,๓๑๘	๙,๓๓๔	๔๙๒.๙๕
๕	๒๕๕๕	-	-	-

ที่มา : สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดมุกดาหาร เขตท้องที่จังหวัดยโสธร

สรุปสถานการณ์ในด้านเศรษฐกิจและโครงสร้างพื้นฐาน

จุดแข็ง มีการผลิตข้าวหอมมะลิจำนวนมาก ผลิตภัณฑ์ชุมชนหลากหลาย เครือข่ายถนนเพียงพอ มีแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ส่วนจุดอ่อน ขาดน้ำเพื่อการเกษตรและมีพื้นที่ชลประทานน้อย ผลผลิตต่ำ ราคาของผลผลิตด้านการเกษตรไม่แน่นอน การปศุสัตว์ และประมงยังมีน้อย ถนนชำรุดหลายสาย พื้นที่บางแห่งประสบปัญหาอุทกภัย/ ภัยแล้งซ้ำซาก แหล่งท่องเที่ยวมีขนาดเล็กแต่ละแหล่งตั้งอยู่ไกลกันและไม่โดดเด่น

๕. สถานการณ์ด้านสังคมและคุณภาพชีวิต

๕.๑ การศึกษา จังหวัดยโสธร จัดการศึกษาทั้ง ๒ รูปแบบ คือ การศึกษาในโรงเรียนและนอกโรงเรียน จำแนกดังนี้

๕.๑.๑ สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ

๑) สถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ที่	พ.ศ.	ระดับอนุบาล				ระดับประถมศึกษา			
		จำนวน โรงเรียน (แห่ง)	จำนวนครู (คน)	จำนวน นักเรียน (คน)	จำนวน ห้องเรียน	จำนวน โรงเรียน (แห่ง)	จำนวนครู (คน)	จำนวน นักเรียน (คน)	จำนวน ห้องเรียน
๑	๒๕๕๑	๓๙๗	๗๙๔	๑๒,๖๖๐	๘๗๔	๓๘๗	๒,๗๒๘	๔๐,๕๓๕	๒,๕๔๑
๒	๒๕๕๒	๓๙๕	๘๓๓	๑๒,๕๘๒	๘๗๕	๓๘๖	๒,๖๗๘	๓๘,๒๓๖	๒,๕๒๖
๓	๒๕๕๓	๓๙๒	๘๒๒	๑๒,๑๘๘	๘๖๗	๓๘๕	๒,๗๘๐	๓๖,๕๐๙	๒,๕๑๘
๔	๒๕๕๔	๓๙๔	๘๙๘	๑๑,๘๑๓	๘๗๓	๓๘๕	๒,๖๙๗	๓๕,๒๔๒	๒,๕๑๒
๕	๒๕๕๕	๓๙๕	๙๙๖	๑๑,๙๑๘	๘๘๐	๓๘๕	๒,๘๔๕	๓๓,๘๗๔	๒,๕๓๙

ที่มา : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๑, ๒

๒) สถานศึกษาสังกัดอาชีวะ จำนวน ๓ แห่ง ได้แก่วิทยาลัยเทคนิคยโสธร วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยียโสธร และวิทยาลัยการอาชีพเลิงนกทา

ที่	พ.ศ.	ระดับ ปวช.				ระดับ ปวส.			
		จำนวนโรงเรียน (แห่ง)	จำนวนครู (คน)	จำนวนนักเรียน (คน)	จำนวน ห้องเรียน	จำนวน โรงเรียน (แห่ง)	จำนวนครู (คน)	จำนวนนักเรียน (คน)	จำนวน ห้องเรียน
๑	๒๕๕๑	๓	๑๒๔๖	๓๕๒๑	๑๓๐	๓	๒๔๘	๑๗๕๕	๗๒
๒	๒๕๕๒	๓	๑๐๔๓	๓๗๘๙	๑๓๗	๓	๒๒๘	๑๙๘๓	๘๗
๓	๒๕๕๓	๓	๑๐๓๖	๓๑๙๘	๑๓๘	๓	๒๒๓	๑๘๘๙	๙๔
๔	๒๕๕๔	๓	๙๓๘	๓๔๑๐	๑๓๘	๓	๒๑๒	๑๗๕๙	๙๔
๕	๒๕๕๕	๓	๙๓๓	๓๓๓๖	๓๐๐	๓	๒๐๑	๑๗๗๐	๘๘

ที่มา : สำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดยโสธร

๓) สถานศึกษาสังกัดอุดมศึกษา จำนวน ๑ แห่ง นักเรียน/นักศึกษา จำนวน ๑,๗๗๕ คน ครูและบุคลากรทางการศึกษา จำนวน ๓๔ คน

๔) สถานศึกษาสังกัดเอกชน จำนวน ๒๓ แห่ง นักเรียน/นักศึกษา จำนวน ๘,๕๔๒ คน ครูและบุคลากรทางการศึกษา จำนวน ๒๓๙ คน

๕) สถานศึกษาสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ (กศน.) จำนวน ๙ ศูนย์ นักเรียน/ศึกษา ๑๐,๘๘๐ คน ครูและบุคลากรทางการศึกษา

จำนวน ๑๘๐ คน

๕.๑.๒ สังกัดหน่วยงานอื่น

๑) สถานศึกษาสังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ จำนวน ๑ แห่ง นักเรียน/นักศึกษา จำนวน ๑,๕๘๔ รูป/ครู และบุคลากรทางการศึกษา

จำนวน ๗๙ รูป /คน

๒) สถานศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ที่	พ.ศ.	ระดับอนุบาล				ระดับประถมศึกษา			
		จำนวน โรงเรียน (แห่ง)	จำนวนครู (คน)	จำนวน นักเรียน (คน)	จำนวน ห้องเรียน	จำนวน โรงเรียน (แห่ง)	จำนวนครู (คน)	จำนวน นักเรียน (คน)	จำนวน ห้องเรียน
๑	๒๕๕๑	๓	๒๕	๖๕๕	๒๖	๓	๑๔	๑๕๖	๑๒
๒	๒๕๕๒	๔	๒๖	๗๘๙	๓๐	๓	๒๕	๓๑๔	๑๘
๓	๒๕๕๓	๔	๒๙	๘๓๓	๓๒	๒	๒๕	๓๓๗	๒๐
๔	๒๕๕๔	๖	๓๔	๙๙๕	๓๙	๖	๔๘	๗๕๙	๔๒
๕	๒๕๕๕	๖	๓๗	๑๐๔๘	๓๙	๖	๕๓	๗๘๙	๔๓

ที่มา : สำนักงานส่งเสริมปกครองท้องถิ่นจังหวัดยโสธร

๕.๒ ศาสนา วัฒนธรรมประเพณี ภูมิปัญญาชาวบ้าน

๑) วัด มีวัด ๖๐๕ วัด สำนักสงฆ์ ๒๒๒ แห่ง พระสงฆ์ ๓,๐๙๑ รูป มีผู้นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ ๙๙

ที่	พ.ศ.	จำนวนวัด/สำนักสงฆ์ (แห่ง)	ที่พักสงฆ์ (แห่ง)	วัดร้าง (แห่ง)	พระสงฆ์ (รูป)	จำนวนพุทธศาสนิกชน (คน)
๑	๒๕๕๑	๕๗๔	๒๓๕	๗๑	๓,๕๒๖	๕๓๗,๕๕๘
๒	๒๕๕๒	๕๗๖	๒๓๑	๗๐	๓,๐๘๓	๕๓๗,๔๐๘
๓	๒๕๕๓	๖๐๐	๒๒๗	๗๐	๓,๒๔๑	๕๓๗,๕๓๑
๔	๒๕๕๔	๖๐๑	๒๒๖	๗๐	๓,๐๙๙	๕๓๗,๑๒๘
๕	๒๕๕๕	๖๐๕	๒๒๒	๗๐	๓,๐๙๑	๕๓๗,๓๐๐

ที่มา : สำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัดยโสธร

๒) โบสถ์คริสต์ ๒๘ แห่ง มัสยิด ๑ แห่ง

๓) วัฒนธรรมประเพณีแบบชาวอีสาน โดยมีงานประเพณีบั้งไฟเป็นเอกลักษณ์ของจังหวัดยโสธร เป็นงานระดับนานาชาติ ในเขตเทศบาลเมืองยโสธร จัดในวันเสาร์-อาทิตย์ สัปดาห์ที่ ๒ ของเดือนพฤษภาคมทุกปี งานแห่มาลัยจัดในช่วงวันมาฆบูชาของทุกปี

๔) จังหวัดมีปราชญ์ชาวบ้านและมีภูมิปัญญาชาวบ้านหลากหลาย ทั้งด้านเศรษฐกิจ (กลุ่มทำนาข้าวอินทรีย์) สังคม วัฒนธรรมประเพณี สามารถช่วยถ่ายทอดการพัฒนาเพื่อเพิ่มรายได้และคุณภาพชีวิตที่ดีได้เป็นอย่างมาก

๕.๓ การสาธารณสุข

จังหวัดยโสธร มีโรงพยาบาลของรัฐ จำนวน ๙ แห่ง แยกเป็นโรงพยาบาลระดับจังหวัด ๑ แห่ง โรงพยาบาลชุมชนระดับอำเภอ ๘ แห่ง มีเตียงรวม ๖๒๐ เตียง มีโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ๑๑๒ แห่ง และคลินิกทุกประเภท ๘๕ แห่ง นอกจากนี้ยังมีโรงพยาบาลของเอกชน ๒ แห่ง

ที่	พ.ศ.	จำนวน โรงพยาบาล (แห่ง)	จำนวนสถานี อนามัย (แห่ง)	จำนวนคลินิก ทุกประเภท (แห่ง)	จำนวนแพทย์ (คน)	จำนวนทันต แพทย์ (คน)	จำนวน พยาบาล (คน)	จำนวนเตียง (เตียง)	จำนวนคนไข้ (คน)
๑	๒๕๕๑	๙	๑๑๒	๖๕	๗๘	๒๒	๕๓๓	๖๒๐	๘๔๓,๙๖๘
๒	๒๕๕๒	๙	๑๑๒	๖๕	๖๑	๒๖	๗๐๗	๖๒๐	๙๔๓,๐๗๘
๓	๒๕๕๓	๙	๑๑๒	๖๖	๖๖	๒๗	๗๐๓	๖๒๐	๙๖๒,๑๙๓
๔	๒๕๕๔	๙	๑๑๒	๖๖	๖๖	๓๒	๖๙๐	๖๒๐	๙๖๒,๑๙๓
๕	๒๕๕๕	๙	๑๑๒	๘๕	๗๑	๓๕	๗๔๔	๖๒๐	๙๕๘,๐๐๑

ที่มา : สำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัดยโสธร

อำเภอ	โรงพยาบาล ส่งเสริม สุขภาพตำบล (แห่ง)	โรงพยาบาล		ประเภทคลินิก					
		แห่ง	จำนวนเตียง	เวชกรรม	เวชกรรมเฉพาะ ทาง	การพยาบาล	ทันตกรรม	แพทย์แผน ไทย	แพทย์ แผนไทย ประยุกต์
เมืองยโสธร	๓๕๒๑	๑	๓๗๐	๒๓	๗	๑๓	๘	๑	-
ทรายมูล	๙	๑	๓๐	-	-	๔	-	-	-
กุดชุม	๑๓	๑	๓๐	๑	-	๑	-	-	-
คำเขื่อนแก้ว	๑๖	๑	๓๐	๔	-	๘	-	-	-
ป่าติ้ว	๗	๑	๓๐	๑	-	๑	-	-	-
มหาชนะชัย	๑๖	๑	๓๐	๑	-	-	-	-	-
ค้อวัง	๖	๑	๓๐	-	-	๑	-	-	-
เลิงนกทา	๑๘	๑	๖๐	๒	-	๕	๑	๑	-
ไทยเจริญ	๖	๑	๑๐	-	-	๒	-	-	-
รวม	๑๑๒	๙	๖๒๐	๓๒	๗	๓๕	๙	๒	-

ที่มา : สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดยโสธร

จังหวัดยโสธร มีแนวโน้มอัตราเกิดของประชากรลดลง แต่มีอัตราการตายของประชากรเพิ่มขึ้น สำหรับสาเหตุการป่วยของผู้มารับบริการผู้ป่วยนอกของสถานบริการของรัฐทุกแห่ง ในปี พ.ศ. ๒๕๔๙ – ๒๕๕๕ พบว่า มีการป่วยด้วยโรคระบบหายใจมากที่สุด รองลงมาคือโรคเกี่ยวกับต่อมไทรอยด์ สาเหตุการป่วยของผู้ป่วยในของสถานบริการของรัฐทุกแห่ง ในปี พ.ศ. ๒๕๔๙ – ๒๕๕๕ พบว่า เป็นผู้ป่วยเกี่ยวกับโรคต่อมไทรอยด์มากที่สุด รองลงมาคือความดันโลหิตสูง

สาเหตุการตาย ประชาชนในจังหวัดยโสธรมีสาเหตุการตายจากการเจ็บป่วยด้วยโรคไม่ติดต่อมากที่สุด จากข้อมูลย้อนหลัง ๔ ปี ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๒ – ๒๕๕๕ พบว่า มีสาเหตุการตายจากโรคมะเร็งและโรคหลอดเลือดมากที่สุด รองลงมาคืออุบัติเหตุจากทางจราจร และอุบัติเหตุอื่น ๆ ภาวะติดเชื่อในร่างกาย โรคไตและไตวายตามลำดับ

๕.๔ การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม

จังหวัดยโสธรมีการป้องกันการเกิดอาชญากรรมอย่างเข้มงวด แต่ก็เกิดขึ้นตามภาวะสังคมแต่มีไม่มาก อยู่ในอัตราที่ควบคุมได้โดยในการจับกุมผู้กระทำความผิดที่สำคัญ จังหวัดยโสธรโดยตำรวจภูธรจังหวัดสามารถจับกุมได้สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติกำหนด เช่น กลุ่มที่ ๑ คดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ มีเกณฑ์ต้องจับกุมได้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔๕ ในปี ๒๕๕๔ จับได้ร้อยละ ๘๓ กลุ่มที่ ๒ คดีชีวิตร่างกายและเพศ มีเกณฑ์ร้อยละ ๖๐ จับกุมได้ร้อยละ ๘๖ ดังตารางการจับกุม ดังนี้

กลุ่มที่	กลุ่มประเภทความผิด	เกณฑ์จับได้ ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ	ปี ๒๕๕๒		ปี ๒๕๕๓		ปี ๒๕๕๔		ปี ๒๕๕๕	
			เกิด	จับ	เกิด	จับ	เกิด	จับ	เกิด	จับ
๑.	คดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ	๔๕	๙	๘	๑๘	๑๖	๑๒	๑๐	๔	๔
๒.	คดีชีวิต ร่างกาย และเพศ	๖๐	๑๑๐	๑๐๑	๑๓๕	๑๒๓	๑๑๒	๑๐๕	๖๙	๖๐
๓.	คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์	๕๘	๘๔	๖๙	๑๕๔	๑๑๘	๑๑๗	๑๐๓	๖๗	๕๔
๔.	คดีที่ไม่น่าสนใจ	-	๕๑	๔๔	๑๐๘	๖๕	๗๒	๕๑	๔๗	๓๑
๕.	คดีที่รัฐเป็นผู้เสียหาย	-	๑,๖๓๕	๒,๕๒๔	๒,๒๘๙	๓,๒๕๒	๓,๓๓๓	๔,๐๕๕	๑,๗๗๐	๒,๑๕๑

หมายเหตุ ปี ๒๕๕๕ ข้อมูลตั้งแต่ ม.ค. – ก.ค. ๕๕

ด้านกำลังพล มีข้าราชการตำรวจ จำนวน ๑,๐๑๗ คน เทียบอัตราตำรวจ : ประชากร เฉลี่ย ๑ : ๕๒๕.๖๐ อยู่ในอัตราต่ำ ซึ่งทุกภาคส่วนจะต้องช่วยกัน ฝ่ายปกครองจะต้องสนับสนุนการป้องกัน และรณรงค์ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนระมัดระวังการเกิดอาชญากรรม

๕.๕ แรงงาน

จังหวัดยโสธรมีประชากรวัยแรงงาน (๑๖ - ๖๐ ปี) จำนวน ๓๗๓,๐๔๑ คน อยู่ในภาคเกษตร อยู่ในภาคเกษตร ร้อยละ ๖๐ และอยู่ในภาคเป็นผู้รับจ้างร้อยละ ๒๕ และภาคอื่น ๆ ร้อยละ ๑๕ ในแต่ละปีมีการอพยพแรงงานหลังฤดูการเก็บเกี่ยว ประมาณ ๑๐๐,๐๐๐ คนเศษ ซึ่งถือว่ามีย่านจำนวนมาก เพื่อไปรับจ้างในเมืองใหญ่ แต่ในปลายปี ๒๕๕๑ ถึงต้นปี ๒๕๕๒ เกิดภาวะวิกฤติเศรษฐกิจทั่วโลก ทำให้สถานประกอบการเลิกกิจการหรือไม่เลิกแต่ก็ลดจำนวนแรงงาน ทำให้เกิดการว่างงานเพิ่มขึ้น ผู้จบการศึกษา ก็ไม่มีสถานประกอบการว่าจ้างจึงเกิดการว่างงานมากขึ้น ดังนั้น ในช่วงปี ๒๕๕๒-๒๕๕๔ จะมีการว่างงานจำนวนมาก จะต้องมาประกอบอาชีพการเกษตรตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง อย่างไรก็ตาม แม้จะมีแรงงานมากแต่แรงงานส่วนมากยังขาดทักษะและวินัย เช่น เมื่อถึงงานเทศกาลใหญ่ เช่น ปีใหม่ สงกรานต์ มักจะกลับบ้านกันหมด

ที่	พ.ศ.	จำนวนกำลังแรงงาน (คน)	จำนวนผู้มีงานทำ (คน)	จำนวนผู้ว่างงาน (คน)	จำนวนแรงงานรอฤดูกาล (คน)
๑	๒๕๕๑	๓๘๓,๒๑๖	๓๘๐,๔๔๗	๒,๗๖๙	-
๒	๒๕๕๒	๓๙๐,๐๕๙	๓๘๑,๖๑๒	๒,๔๔๗	-
๓	๒๕๕๓	๓๘๖,๑๔๐	๓๘๐,๑๒๙	๒,๔๕๑	๓,๕๖๐
๔	๒๕๕๔	๓๗๔,๑๔๓	๓๖๗,๕๙๔	๕๕๕	๕,๙๙๓
๕	๒๕๕๕	๓๘๑,๗๕๒	๓๙๔,๔๓๔	๙๐	๑๔,๓๓๑

ที่มา : สำนักงานแรงงานจังหวัดยโสธร

๕.๖ ภาระหนี้สิน

มีจำนวนครัวเรือนที่เป็นหนี้สินในระบบและนอกระบบ ๑๐๘,๗๐๐ ครัวเรือน เฉลี่ยครัวเรือนละ ๗๘,๗๖๖ บาท และจากข้อมูล จปฐ. ปี ๒๕๕๔ ที่สำรวจได้ ๙๓,๒๒๓ ครัวเรือน พบว่ามีรายรับจากบัญชีครัวเรือน ๒๔,๒๖๘.๘๘ บาท ต่อคนต่อปี รายจ่ายจากบัญชีครัวเรือน ๑๑๘,๘๓๔.๒๓ บาทต่อคนต่อปี หนี้สินจากบัญชีครัวเรือน ๙,๗๕๑.๖๓ บาทต่อคนต่อปี และเงินออมจากบัญชีครัวเรือน ๕,๑๔๑.๗๕ บาทต่อคนต่อปี จากตัวเลขดังกล่าวจะเห็นได้ว่ามีรายจ่ายมากและมีหนี้สิน ทั้งนี้ส่วนหนึ่ง เพราะประสบปัญหาต้นทุนการผลิตที่สูง ผลผลิตยังมีอัตราต่ำ การจำหน่ายผลผลิตได้ราคาต่ำ , ความฟุ่มเฟือยตามกระแสวัฒนธรรมที่เปลี่ยนไปเป็นวัตถุนิยมจากต่างประเทศไม่ทำบัญชีครัวเรือนเพื่อวิเคราะห์การใช้จ่ายฯ ซึ่งจะต้องแก้ไขปัญหาลักษณะนี้อย่างเป็นรูปธรรม

๕.๗ ภาวะสังคมความมั่นคงของมนุษย์ : ผู้ด้อยโอกาส

ตามแผนพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ของจังหวัด ได้สรุปว่า มีกลุ่มเป้าหมายที่พบว่ามีปัญหามาก

๑. ปัญหาเด็กและเยาวชน (อายุ ๐ - ๒๕ ปี)

- ประเด็นปัญหาที่พบอันดับ ๑ ได้แก่ปัญหาเด็กและเยาวชนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมและพบเห็นได้ในที่สาธารณะ ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ สูบบุหรี่และติดสารเสพติดร้ายแรง เช่น ยาบ้า ยาอี สารระเหย กัญชา ติดเกมส์และเล่นการพนันต่างๆ มั่วสุมและทำความรำคาญให้กับชาวบ้าน และมีพฤติกรรมทางเพศ
- ประเด็นปัญหาที่พบอันดับ ๒ ได้แก่ปัญหาเยาวชนในครอบครัวยากจนที่ไม่มีทุนการศึกษาต่อ
- ประเด็นปัญหาที่พบอันดับ ๓ ได้แก่ปัญหาเด็กถูกทอดทิ้ง เด็กที่พ่อแม่ทอดทิ้งให้อยู่กับญาติหรือบุคคลอื่น เช่น ปู่ ย่า ตา ยาย ลุง ป้า น้า อา เพื่อน ผู้รับจ้างเลี้ยง โดยพ่อแม่ไม่ให้การเลี้ยงดูเอาใจใส่ในเรื่องอาหาร ที่อยู่อาศัย เสื้อผ้า ยารักษาโรค การศึกษา หรือการส่งเสียเงินทองค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดูเด็ก

๒. ปัญหาผู้สูงอายุ (๖๐ ปีขึ้นไป)

- ประเด็นปัญหาที่พบอันดับ ๑ ได้แก่ปัญหาผู้สูงอายุที่ยังไม่ได้ไปแจ้งจดทะเบียนเพื่อรับเบี้ยยังชีพได้ตามกำหนดและมีเอกสารหลักฐานครบถ้วน
- ประเด็นปัญหาที่พบอันดับ ๒ ได้แก่ปัญหาผู้สูงอายุที่ยากจนและมีภาระต้องเลี้ยงดูบุตรหลาน
- ประเด็นปัญหาที่พบอันดับ ๓ ได้แก่ปัญหาผู้สูงอายุช่วยเหลือตัวเองไม่ได้และสมควร ได้แก่ผู้สูงอายุอยู่ตามลำพังและไม่มีผู้ดูแล

๓. ปัญหาคนพิการ

- ประเด็นปัญหาที่พบอันดับ ๑ ได้แก่ปัญหาคนพิการที่ยังไม่ได้รับความช่วยเหลือทั้งที่ จดทะเบียนแล้วและยังไม่ได้จดทะเบียน
- ประเด็นปัญหาที่พบอันดับ ๒ ได้แก่ปัญหาคนพิการที่ยังไม่ได้รับการจดทะเบียน
- ประเด็นปัญหาที่พบอันดับ ๓ ได้แก่ปัญหาคนพิการที่ถูกทอดทิ้งไม่ได้รับความเอาใจใส่ จากครอบครัว

๔. ปัญหาครอบครัว

- ประเด็นปัญหาที่พบอันดับ ๑ ได้แก่ปัญหาครอบครัวหย่าร้าง/เลิกกัน ไม่อยู่ด้วยกันฉันท์สามีภรรยา
- ประเด็นปัญหาที่พบอันดับ ๒ ได้แก่ปัญหาครอบครัวที่มีบุตรหลานประพฤติตัวไม่เหมาะสมและพบเห็นได้ในที่สาธารณะ เช่น ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

สูบบุหรี่ ดิตสารเสพติดร้ายแรง เช่น ยาบ้า ยาอี สารระเหย ภัยวิชา ดิตเกมส์และเล่นการพนันต่างๆ มั่วสุมและทำความรำคาญให้กับชาวบ้าน และมีพฤติกรรมทางเพศ

- ประเด็นปัญหาที่พบอันดับ ๓ ได้แก่ปัญหาครอบครัวที่มีหัวหน้าครอบครัวประพฤติตัวไม่เหมาะสม

๕. ปัญหาสตรี (อายุ ๒๕ ปี ขึ้นไป ถึง ๖๐ ปี)

- ประเด็นปัญหาที่พบอันดับ ๑ ได้แก่ปัญหาสตรีหม้ายที่ต้องเลี้ยงดูบุตรเพียงลำพัง
- ประเด็นปัญหาที่พบอันดับ ๒ ได้แก่ปัญหาสตรีที่ถูกทำร้ายร่างกายจิตใจ
- ประเด็นปัญหาที่พบอันดับ ๓ ได้แก่ปัญหาสตรีที่ถูกละเมิดทางเพศ

๖. ปัญหาแรงงาน

- ประเด็นปัญหาที่พบอันดับ ๑ ได้แก่ปัญหาคนที่ถูกเลิกจ้างและว่างงานไม่มีรายได้
- ประเด็นปัญหาที่พบอันดับ ๒ ได้แก่ปัญหาแรงงานต่างด้าวในท้องถิ่นที่จดทะเบียนแล้ว
- ประเด็นปัญหาที่พบอันดับ ๓ ได้แก่ปัญหาครอบครัวแรงงานต่างด้าวในท้องถิ่น

๕.๘ คุณภาพชีวิตตามข้อมูล กชช. ๒ ค และข้อมูล จปฐ.

สภาพปัญหาคุณภาพชีวิตและรายได้ของประชาชน จากการสำรวจข้อมูล กชช.๒ ค ปี ๒๕๕๔ (ข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้าน) จำนวน ๓๑ ตัวชี้วัด และตามข้อมูล จปฐ. ปี ๒๕๕๔ จำนวน ๔๒ ตัวชี้วัด สรุปสภาพปัญหาคุณภาพชีวิตและรายได้ของประชาชนเป็นจำนวนหมู่บ้านและจำนวนครัวเรือน ดังนี้

๕.๘.๑ การสำรวจข้อมูล กชช. ๒ ค ปี ๒๕๕๔ ซึ่งเป็นการสำรวจข้อมูลการพัฒนาและสภาพปัญหาคุณภาพชีวิตของประชาชนในระดับหมู่บ้าน ในจำนวน ๘๘๕ หมู่บ้านที่สำรวจ มีจำนวน ๓๑ ตัวชี้วัด พบว่าไม่มีหมู่บ้านเร่งรัดพัฒนาอันดับ ๑ (บ้านพัฒนาแล้ว) แต่อย่างไร (ตัวชี้วัดตกเกณฑ์ ๑๑-๓๑ ตัวชี้วัด) มีหมู่บ้านที่เร่งรัดพัฒนาอันดับ ๒ (บ้านพัฒนาปานกลาง) จำนวน ๘๒ หมู่บ้าน (ตัวชี้วัดตกเกณฑ์ ๖-๑๐ ตัวชี้วัด) และหมู่บ้านเร่งรัดพัฒนาอันดับ ๓ (บ้านพัฒนาก้าวหน้า) จำนวน ๘๐๓ หมู่บ้าน (ตัวชี้วัดตกเกณฑ์ ๐-๕ ตัวชี้วัด) โดยปัญหา (ตัวชี้วัด) ที่หมู่บ้านมีปัญหามาก / ตกเกณฑ์จำนวนมาก ได้แก่

๑) ปัญหาด้านสุขภาพขาดการแข่งขันการศึกษา / ออกกำลังกาย จำนวน ๔๐๒ หมู่บ้าน

๒) ปัญหาการเรียนรู้โดยชุมชน จำนวน ๓๗๘ หมู่บ้าน

๓) ปัญหาการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของชุมชน จำนวน ๒๘๑ หมู่บ้าน

๔) ปัญหาคุณภาพของดิน จำนวน ๒๙๑ หมู่บ้าน

๕) ปัญหาผลผลิตจากการทำเกษตรอื่นๆ จำนวน ๑๑๐ หมู่บ้าน

๖) ปัญหาการได้รับการศึกษา (ต่อ) ๑๐๑ หมู่บ้าน

๗) ปัญหาน้ำเพื่อการเกษตร จำนวน ๑๕๑ หมู่บ้าน ส่วนหมู่บ้านมีปัญหาน้ำกิน มีจำนวน ๑๗ หมู่บ้าน และมีปัญหาน้ำใช้ จำนวน ๑๘ หมู่บ้าน

๕.๘.๒ การสำรวจข้อมูล จปฐ. ปี ๒๕๕๔ ซึ่งเป็นการสำรวจข้อมูลการพัฒนา และปัญหาคุณภาพชีวิตและรายได้ของประชาชนในระดับครัวเรือน ในจำนวน ๙๓.๒๒๓ ครัวเรือน มีจำนวน ๔๒ ตัวชี้วัด พบว่ามีตัวชี้วัดที่ตกเกณฑ์ จปฐ. ๑๔ ตัวชี้วัด โดยตัวชี้วัดที่มีครัวเรือนตกเกณฑ์จำนวนมาก ได้แก่

๑) ปัญหาครัวเรือนได้กินอาหารไม่ถูกสุขลักษณะ จำนวน ๔,๗๕๘ ครัวเรือน

๒) ปัญหาครัวเรือนไม่มีความรู้การใช้ยาอย่างถูกต้องเหมาะสม จำนวน ๖๘๐ ครัวเรือน

๓) ปัญหาคนในครัวเรือนติดสุรา จำนวน ๕๖๔ ครัวเรือน

๔) ปัญหาครัวเรือนถูกรบกวนจากมลพิษ จำนวน ๒๖๗ ครัวเรือน

สำหรับในเรื่องมีรายได้เฉลี่ยของประชาชน พบว่ามีรายได้เฉลี่ย ๔๘,๗๑๓.๖๓ บาท ต่อคนต่อปี ส่วนครัวเรือนที่มีรายได้เฉลี่ยไม่ต่ำกว่า ๒๓,๐๐๐ บาทต่อปี/คน มีจำนวน ๙๒,๙๘๑ ครัวเรือน หรือร้อยละ ๙๙.๒๙ ของจำนวนครัวเรือนที่สำรวจทั้งหมด และครัวเรือนที่ตกเกณฑ์ (ต่ำกว่า ๒๓,๐๐๐ บาทต่อคนต่อปี) มีจำนวน ๒๔๒ ครัวเรือน หรือร้อยละ ๐.๗๑ ส่วนครัวเรือนที่ไม่มีน้ำสะอาดดื่มเพียงพอตลอดปี จำนวน ๔๖ ครัวเรือน และครัวเรือนที่ไม่มีน้ำใช้เพียงพอตลอดปี จำนวน ๑๕ ครัวเรือน

สรุปสถานการณ์ในด้านสังคมและคุณภาพชีวิต

จุดแข็ง มีสถานศึกษาเพียงพอ บุคลากรในพื้นที่มีภูมิปัญญาหลากหลาย สถานบริการสาธารณสุขมีเพียงพอ สังคมมีความสงบ มีแรงงานจำนวนมาก มีโครงสร้างพื้นฐานอำนวยความสะดวก มีน้ำกินน้ำใช้เพียงพอ ส่วน**จุดอ่อน** ประชาชนขาดการศึกษาต่อเนื่อง คุณภาพการศึกษาในระบบยังต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานระดับประเทศ บุคลากรทางการแพทย์ / สาธารณสุขมีน้อย ประชาชนมีพฤติกรรมสุขภาพอนามัยไม่ดี มีโรคสำคัญแพร่ระบาด คุณภาพชีวิตตามเกณฑ์ จปฐ. ตกเกณฑ์หลายตัวชี้วัด มีครัวเรือนยากจนที่มีรายได้ต่ำกว่า ๒๓,๐๐๐ บาทต่อคนต่อปี จำนวน ๒๔๒ ครัวเรือน ประชาชน มีหนี้สินมาก มีการอพยพแรงงานมาก แรงงานขาดทักษะและวินัย ปัญหาสตรีและเด็ก คนพิการ มีผู้สูงอายุมากขึ้นเป็นภาระต้องดูแล

๖. สถานการณ์ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๖.๑ ทรัพยากรธรรมชาติ

๑) แม่น้ำ จังหวัดยโสธรมีแม่น้ำและลำธารสายสำคัญ ได้แก่

(๑) แม่น้ำชี มีต้นกำเนิดจากเทือกเขาพังเหยในเขตจังหวัดชัยภูมิ ไหลผ่านจังหวัดชัยภูมิ ขอนแก่น มหาสารคาม กาฬสินธุ์ ร้อยเอ็ด ยโสธร และไหลลงสู่แม่น้ำมูลที่จังหวัดอุบลราชธานี ในเขตจังหวัดยโสธรไหลผ่านด้านทิศตะวันตกเป็นเส้นแบ่งเขตระหว่างจังหวัดยโสธรกับจังหวัดร้อยเอ็ดโดยไหลผ่านอำเภอ

เมืองยโสธร อำเภอมหาชนะชัย และอำเภอค้อวัง ความยาวเฉพาะช่วงที่ไหลผ่านจังหวัดยโสธร มีความยาว ๑๑๐ กิโลเมตร มีน้ำไหลตลอดปี มีปริมาณน้ำท่าเฉลี่ย ๘,๓๕ ล้านลูกบาศก์เมตรต่อปี ปริมาณน้ำที่กักเก็บได้เฉลี่ย ๔,๑๗๙ ล้านลูกบาศก์เมตรต่อปี ปริมาณน้ำท่าเฉลี่ย ๓,๘๕๖ ล้านลูกบาศก์เมตรต่อปี

(๒) ลำน้ำยัง มีต้นกำเนิดจากเทือกเขาภูพานในเขตจังหวัดกาฬสินธุ์ ไหลผ่านจังหวัดร้อยเอ็ดและจังหวัดยโสธร ในเขตจังหวัดยโสธรไหลผ่านอำเภอมืองยโสธร และไหลลงสู่แม่น้ำชีในเขตอำเภอมืองยโสธร เฉพาะช่วงที่ไหลผ่านจังหวัดยโสธรมีความยาว ๓๖ กิโลเมตร

(๓) ลำเซบาย มีต้นกำเนิดจากเทือกเขาภูพาน ตามแนวรอยต่อระหว่างเขตจังหวัดยโสธรกับจังหวัดมุกดาหาร ไหลผ่านอำเภอเลิงนกทา อำเภอไทยเจริญ อำเภอป่าติ้ว และอำเภอคำเขื่อนแก้ว และไหลลงสู่แม่น้ำชีในเขตจังหวัดอุบลราชธานี มีความยาวรวม ๑๒๕ กิโลเมตร

(๔) ลำโพหรือห้วยโพ มีต้นกำเนิดจากภูเก้า ภูเก็ง ภูด่านอี้ง ตามแนวรอยต่อเขตระหว่างจังหวัดยโสธรกับจังหวัดร้อยเอ็ด (อำเภอหนองพอก) ไหลผ่านอำเภอเลิงนกทา อำเภอกุดชุมและอำเภอป่าติ้ว และไหลลงสู่ลำเซบายที่อำเภอคำเขื่อนแก้ว มีความยาวรวม ๑๐๐ กิโลเมตร

๒) ป่าไม้ จังหวัดยโสธร มีพื้นที่ประกาศเป็นป่าสงวนแห่งชาติทั้งสิ้น จำนวน ๒๗ ป่า เนื้อที่ ๗๑๒,๘๒๒ ไร่ ปัจจุบันกรมป่าไม้ได้ส่งมอบพื้นที่เสื่อมโทรมให้สำนักงานปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตรกรรม นำไปปฏิรูปให้เกษตรกรทั้งสิ้น ๕๐๙,๔๐๕ ไร่ และมีพื้นที่กันคืนให้กรมป่าไม้เนื่องจากสภาพยังคงเป็นป่าแปลงเล็กแปลงน้อย จำนวน ๒๔๑ แปลง เนื้อที่ ๓๘,๕๔๔ ไร่ คงเหลือพื้นที่ป่าที่จะดูแลรักษาจำนวน ๒๙๗,๔๑๗ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๔๓ (เป็นพื้นที่ Zone C จำนวน ๑๑๔,๗๑๓ ไร่) จากสถิติกรมป่าไม้ ปี พ.ศ. ๒๕๕๑ เหลือพื้นที่ป่า จำนวน ๒๗๒,๗๒๕ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๔๙ ของพื้นที่จังหวัด และมีอุทยานแห่งชาติอยู่ ๑ แห่ง คือ อุทยานแห่งชาติภูสระดอกบัว อยู่ในท้องที่อำเภอเลิงนกทา จังหวัดยโสธร เนื้อที่ ๔๒,๕๐๐ ไร่ ซึ่งประกาศทับซ้อนกับป่าสงวนแห่งชาติป่าดงบังอี ในรอบ ๕ ปีที่ผ่านมา (พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔) คดีป่าไม้ เฉลี่ย ๔๐ คดี/ปี พื้นที่ถูกบุกรุกเฉลี่ย ๑๔๕-๒-๕๘ ไร่/ปี มีไฟป่าเกิดขึ้นเฉลี่ย ๑๔ ครั้ง/ปี พื้นที่เสียหาย เฉลี่ย ๒๓๑ ไร่/ปี

๓) ลักษณะของดิน พื้นที่ในจังหวัดยโสธร มีลักษณะต่างๆ โดยเป็นดินปนทราย ๓๐๖,๘๘๙ ไร่ หรือร้อยละ ๑๑.๗๙ ของพื้นที่จังหวัด ดินเค็ม (ปานกลางและน้อย) ๑๔๐,๒๕๕ ไร่ หรือร้อยละ ๕.๓๙ เป็นดินดินปนกรวดและดินภูเขา ๖๘,๑๑๗ ไร่ หรือร้อยละ ๒.๖๒ และตามข้อมูล กชช.๒ค. มีจำนวนหมู่บ้านที่มีปัญหาคุณภาพดินระดับมาก จำนวน ๒๗๐ หมู่บ้าน ระดับปานกลาง ๒๔๑ หมู่บ้าน รวมเป็น ๕๑๑ หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ ๕๗.๗๔ ของจำนวนหมู่บ้านทั้งหมด ถือว่ามีปัญหาเรื่องคุณภาพดินค่อนข้างมาก

๖.๒ คุณภาพสิ่งแวดล้อม

๑) คุณภาพน้ำและปริมาณน้ำเสีย

ในพื้นที่ชุมชนหนาแน่นในทุกเขตเทศบาลเมืองยโสธรและเทศบาลตำบลทุกแห่ง และ อบต. บางแห่ง มีน้ำเสียจากบ้านเรือนและสถานประกอบการต่าง ๆ สำหรับแหล่งน้ำในพื้นที่ไร่นามีลักษณะเสื่อมโทรมและน้ำเสียจากการทิ้งขยะเศษวัสดุเหลือใช้ลงสู่แหล่งน้ำ การที่น้ำฝนและกระแสน้ำชะล้างผิวดินที่มีสารพิษ/สารเคมีตกค้างลงสู่แหล่งน้ำ เกษตรกรชำระล้างเครื่องมือในการฉีดสารเคมีลงสู่แหล่งน้ำ

การจัดการน้ำเสีย ในพื้นที่เขตเทศบาลเมืองยโสธร มีระบบบำบัดน้ำเสีย ส่วนในพื้นที่ชุมชนเทศบาลตำบลต่าง ๆ ไม่มีระบบบำบัดน้ำเสีย สำหรับแหล่งน้ำในไร่นามีสารพิษจากสารเคมีจากการเพาะปลูกข้าว / พืชไร่และพืชผัก และยาปราบศัตรูพืชเป็นตัวก่อให้เกิดน้ำเสีย ในอนาคตจะมีปัญหาน้ำเสียมากขึ้นได้ ต้องรณรงค์ให้เกษตรกรปลูกข้าว / พืชไร่ และพืชผักปลอดสารพิษ

๒) ปริมาณขยะและกากของเสีย

ในพื้นที่เทศบาลเมืองยโสธร มีปริมาณขยะเฉลี่ย ๒๕ ตันต่อวัน ในเขตเทศบาลตำบล ๕-๑๐ ตันต่อวัน ซึ่งในพื้นที่ชุมชนทุกแห่งโดยเฉพาะในเขตเทศบาลเมืองยโสธรและเทศบาลตำบลทุกแห่ง รวมทั้ง อบต.บางแห่ง มีปริมาณขยะตกค้าง เนื่องจากมีประชากรในเขตชุมชนเพิ่มขึ้น มีจำนวนรถบรรทุกขยะไม่เพียงพอและที่ทิ้งขยะอยู่ไกลหรือไม่เหมาะสม สำหรับในเขตเทศบาลเมืองยโสธรมีระบบกำจัดขยะและมีพันธสัญญารับขยะจากเทศบาลตำบล และ อบต. ใกล้เคียงมาจำกัดด้วย ทำให้ปัญหาขยะลดลง แต่ในอนาคตจะมีปัญหาหากสถานที่ทิ้งขยะเริ่มเต็ม จะมีปัญหาขยะมากขึ้นตามลำดับ

๓) มลพิษทางอากาศและเสียง ในพื้นที่เทศบาลเมืองยโสธร และเทศบาลตำบลทุกแห่ง รวมทั้งเขตชุมชนของ อบต. มียานยนต์และโรงงานอุตสาหกรรมไม่มาก แม้จะมีควันพิษและเสียงดังจากยานยนต์และโรงงานอยู่บ้างแต่ไม่อยู่ในเกณฑ์อันตรายต่อสุขภาพของประชาชน

สรุปสถานการณ์ในด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

จุดแข็ง มีแหล่งน้ำธรรมชาติป่าต้นน้ำ น้ำฝนอยู่ในเกณฑ์ดี มลพิษน้ำเสีย ขยะและกากของเสีย มลพิษทางอากาศและ ยังอยู่ในเกณฑ์ปลอดภัยต่อประชาชน **จุดอ่อน** มีสภาพป่าเหลือน้อย คุณภาพดินไม่ดี ไร่นามีสารพิษจากสารเคมีตกค้าง คุณภาพน้ำจะมีปัญหาในอนาคต ขยะและกากของเสียเริ่มมีปัญหาเป็นมลพิษต่อประชาชน

๗. สรุปผลการดำเนินการตามแผนพัฒนาจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๓ – ๒๕๕๖

จังหวัดยโสธรได้ดำเนินการขับเคลื่อนแผนงาน/โครงการเพื่อให้ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดบรรลุเป้าหมายสูงสุด และทำให้ประชาชนในจังหวัดอยู่ดีมีสุข กินอิ่มนอนอุ่น โดยมีผลการดำเนินงานสรุปได้ดังนี้

ยุทธศาสตร์ : ส่งเสริมการเกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์ครบวงจร จังหวัดได้ขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด โดยมีผลการดำเนินงานดังนี้

(๑) การส่งเสริมและพัฒนากระบวนการผลิต จังหวัดได้ส่งเสริมให้เกษตรกรปรับปรุงบำรุงดิน โดยการผลิตปุ๋ยอินทรีย์เพื่อเพิ่มความอุดมสมบูรณ์ให้แกดิน การส่งเสริมการใช้ปุ๋ยพืชสดร่วมกับการไถกลบตอซังหลังการเก็บเกี่ยว การส่งเสริมและสนับสนุนให้เกษตรกรใช้เมล็ดพันธุ์ข้าวหอมมะลิอินทรีย์ นอกจากนั้น จังหวัดยังได้พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานให้แก่เกษตรกร โดยการขยายเขตไฟฟ้าไปสู่วัฒนาให้ทั่วถึง เพื่อให้เกษตรกรใช้ในการประกอบอาชีพเสริมเพื่อเพิ่มรายได้ อีกทางหนึ่ง

(๒) การแปรรูปสินค้าเกษตรปลอดภัยและข้าวหอมมะลิอินทรีย์ให้ได้คุณภาพและมาตรฐาน จังหวัดได้สนับสนุนเครื่องสีข้าวขนาดเล็กและเครื่องบรรจุถุงสุญญากาศให้แก่กลุ่มเกษตรกรเพื่อให้เกษตรกรผู้ผลิตสามารถควบคุมคุณภาพและกระบวนการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยและมีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด รวมทั้งได้พัฒนาให้มีบรรจุภัณฑ์ข้าวหอมมะลิปลอดภัยและอินทรีย์ให้เหมาะสมกับผลิตภัณฑ์ และส่งเสริมให้เกษตรกรมีความรู้และสามารถแปรรูปผลิตภัณฑ์ข้าวหอมมะลิได้ตรงตามความต้องการของผู้บริโภค ซึ่งจะเป็นการเพิ่มยอดขายและสร้างรายได้ให้กับกลุ่มเกษตรกร

(๓) ส่งเสริมและเพิ่มช่องทางการตลาดผลิตภัณฑ์ชุมชน สินค้าเกษตรปลอดภัยและข้าวหอมมะลิอินทรีย์ จังหวัดได้ดำเนินการดังนี้

■ จัดให้มีการเจรจาและตกลงการค้าระหว่างสหกรณ์ กลุ่มเกษตรกรผู้ผลิตข้าวหอมมะลิปลอดภัยและอินทรีย์กับเครือข่ายสหกรณ์และกลุ่มเกษตรกร รวมทั้งได้จัดแสดงและจำหน่ายสินค้าเกษตรปลอดภัยและอินทรีย์ในพื้นที่จังหวัดต่างๆ

■ ส่งเสริมความรู้ด้านการตลาด การเจรจาธุรกิจ และนำกลุ่มเกษตรกรเข้าร่วมเจรจาธุรกิจในลักษณะ Road show รวมทั้งจัดแสดงและจำหน่ายสินค้าเกษตรปลอดภัยและอินทรีย์เพื่อให้กลุ่มเกษตรกรได้พบปะกับผู้ค้า ผู้บริโภค เพื่อจะได้เพิ่มช่องทางการตลาดและมีคู่ค้าในการซื้อขายข้าวหอมมะลิปลอดภัยและข้าวหอมมะลิอินทรีย์ต่อไป

■ พัฒนาและปรับปรุงระบบโครงสร้างพื้นฐาน โดยการปรับปรุงถนนเพื่ออำนวยความสะดวกในการขนส่งผลผลิตข้าวหอมมะลิ ตลอดจนผลผลิตการเกษตรอื่นๆ ของเกษตรกรออกสู่ตลาด

ยุทธศาสตร์ : ส่งเสริมการท่องเที่ยว การค้า และการลงทุน จังหวัดได้ขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด โดยมีผลการดำเนินงานดังนี้

(๑) ปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวสำคัญของจังหวัด โดยการจัดภูมิทัศน์บริเวณอนุสาวรีย์พระสุนทรราชวงศา (เจ้าเมืององค์แรกของเมืองยโสธร) การพัฒนาและปรับปรุงภูมิทัศน์บ้านสิงห์ท่า (ชุมชนต้นกำเนิดเมืองยโสธร) การพัฒนาเส้นทางศึกษาธรรมชาติภูจันท์ - ภูสูง การปรับปรุงและก่อสร้างถนนเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยว เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่นักท่องเที่ยว

(๒) จัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัด โดยการจัดงานประเพณีบุญบั้งไฟจังหวัดยโสธรซึ่งเป็นงานประเพณีประจำปีที่มีชื่อเสียงของจังหวัดและเป็นงานประเพณีที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในภาคอีสาน และเป็นประเพณีติดอันดับ ๑ ใน ๕ ของงานประเพณีโลกที่นักท่องเที่ยวอยากเดินทางมาเที่ยวชม โดยในงานจะมีการจัดกิจกรรมสำคัญ ประกอบด้วย การจัดประกวดกาพย์เห่ กองเชียร์ บั้งไฟสวยงาม ขบวนแห่สวยงาม ธิดาบั้งไฟโก้ บั้งไฟโบราณ บั้งไฟแฟนซี และบั้งไฟแสนขึ้นสูง

(๓) จังหวัดได้ประชาสัมพันธ์ส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัด โดยการผลิตสื่อประชาสัมพันธ์รูปแบบต่างๆ เช่น ป้ายประชาสัมพันธ์ ผลิตสารคดีโทรทัศน์ ผลิตสารคดีวิทยุ การจัดรายการวิทยุ การผลิตสปอตวิทยุแนะนำแหล่งท่องเที่ยว และการอบรมสัมมนาผู้นำชุมชน/อาสาสมัครประชาสัมพันธ์/สื่อมวลชน เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ : พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน จังหวัดได้ขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด โดยมีผลการดำเนินงานดังนี้

(๑) ปรับปรุงและก่อสร้างแหล่งน้ำในและนอกเขตชลประทานเพื่อการเกษตร จังหวัดได้พัฒนาและจัดหาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคและสนับสนุนการเกษตรให้แก่เกษตรกร โดยการขุดลอกเพื่อเพิ่มพื้นที่กักเก็บน้ำ ก่อสร้างระบบประปาหมู่บ้าน ก่อสร้างสถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้า และระบบส่งน้ำเพื่อให้มีน้ำต้นทุนและมีระบบส่งน้ำผ่านพื้นที่ทำการเกษตร ซึ่งจะทำให้เกษตรกรสามารถทำการเกษตร เลี้ยงสัตว์ได้อย่างทั่วถึง

(๒) ก่อสร้างบำรุงรักษาและอำนวยความสะดวกสายทางครอบคลุมทุกชุมชน จังหวัดได้ซ่อมแซมบำรุงรักษาเส้นทางคมนาคมที่เชื่อมโยงระหว่างหมู่บ้าน ตำบล และอำเภอ เพื่ออำนวยความสะดวกในการเดินทาง การขนส่งสินค้า และเพิ่มความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินให้แก่ประชาชน

ยุทธศาสตร์ : เสริมสร้างเศรษฐกิจฐานราก จังหวัดได้ขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด โดยมีผลการดำเนินงานดังนี้

(๑) ส่งเสริมอาชีพเพื่อลดรายจ่ายและเพิ่มรายได้โดยนำแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นหลักในการดำรงตน โดยการสนับสนุนปัจจัยการผลิตให้แก่ครัวเรือนที่อยู่ในสถานะเสี่ยงที่จะประสบปัญหาการตกเกณฑ์

(๒) ส่งเสริมและสนับสนุนให้เกษตรกรปลูกยางพารา เพื่อเพิ่มรายได้ในระยะเวลายาวนานให้กับเกษตรกร รวมทั้งเป็นการเพิ่มพื้นที่ป่า อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และลดภาวะโลกร้อน

(๓) จัดให้มีสถานที่สำหรับแสดงจำหน่าย และประชาสัมพันธ์สินค้า OTOP โดยการก่อสร้างศูนย์ OTOP เพื่อให้ชุมชนได้นำสินค้าที่ขึ้นชื่อมาจำหน่ายให้นักท่องเที่ยว ซึ่งเป็นแนวทางหนึ่งที่จะสร้างความเจริญแก่ชุมชนในท้องถิ่นให้สามารถยกระดับฐานะความเป็นอยู่ของชุมชนให้ดีขึ้น

(๔) ส่งเสริมและสนับสนุนให้เด็กและเยาวชนให้มีโอกาสเรียนรู้และฝึกทักษะการเล่นฟุตบอลอย่างถูกวิธี และพัฒนาไปสู่การเป็นนักกีฬาอาชีพ เพื่อก่อให้เกิดรายได้ต่อไป

ยุทธศาสตร์ : พัฒนาค้นคว้าความรู้คู่คุณธรรมและวัฒนธรรมประเพณีที่ดีงาม จังหวัดได้ขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด โดยการพัฒนาทักษะความรู้ในการประกอบอาชีพให้เกษตรกรและประชาชนที่ถูกต้อง ได้มาตรฐาน เป็นไปตามหลักวิชาการ สามารถนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้ไปปฏิบัติได้จริงในพื้นที่ประกอบด้วย

(๑) การพัฒนาทักษะอาชีพการปลูกยางพารา ได้แก่ การปลูกและดูแลรักษา การกรีดยางพารา การทำยางแผ่นคุณภาพ

(๒) การพัฒนาทักษะอาชีพการทำเกษตรอินทรีย์ ได้แก่ การปลูกข้าวหอมมะลิอินทรีย์ การปลูกพืชผักปลอดสารพิษ การเลี้ยงสัตว์ตามแนวทางเกษตรอินทรีย์

ยุทธศาสตร์ : อนุรักษ์ ป่าไม้ พัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จังหวัดได้ขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด โดยการก่อสร้างเขื่อนป้องกันตลิ่งเพื่อป้องกันการพังทลายของดินบริเวณตลิ่งเนื่องจากการกัดเซาะของกระแสน้ำ ซึ่งเป็นการรักษาแนวตลิ่งและรักษาสิงก์ก่อสร้างเดิม รวมทั้งฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีสภาพคงเดิมและถาวร

ยุทธศาสตร์ : บริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีทุกภาคส่วน จังหวัดได้ขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด โดยยกระดับการให้บริการของหน่วยงานภาครัฐ การพัฒนาองค์การและการพัฒนาบุคลากรภาครัฐให้สามารถบริการประชาชนอย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ การจัดให้มีการบริการประชาสัมพันธ์เสียงตามสายในบริเวณศาลากลางจังหวัดยโสธร เพื่อให้บริการและแนะนำข้อมูลข่าวสารแก่ข้าราชการและประชาชนที่มาติดต่อราชการในศาลากลางจังหวัดยโสธร นอกจากนั้น จังหวัดยังได้จัดให้มีศูนย์ข้อมูลข่าวสารประจำจังหวัดยโสธร ณ สำนักงานจังหวัดยโสธร (ชั้น ๒) ศาลากลางจังหวัดยโสธร โดยให้ส่วนราชการ/รัฐวิสาหกิจ/องค์กรภาคธุรกิจ จำนวน ๗๖ หน่วยงาน จัดแฟ้มข้อมูลข่าวสารของแต่ละส่วนราชการ และนำมาจัดวางเพื่อเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารให้แก่ประชาชนได้รับทราบและสามารถเข้าถึงข้อมูลได้อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม

๘. การสำรวจปัญหาความต้องการและศักยภาพของประชาชน

จังหวัดได้ดำเนินการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนในท้องถิ่นจังหวัดยโสธร เพื่อสำรวจปัญหาความต้องการและศักยภาพของประชาชน รวมทั้งแนวทาง/โครงการแก้ไขปัญหา และมอบหมายให้นายอำเภอ ทุกอำเภอดำเนินการ จัดทำประชาคมหรือให้ทุกหมู่บ้าน/ชุมชน ทบทวนแผนพัฒนาหมู่บ้าน/ชุมชน โดยจัดชุดปฏิบัติการประจำตำบลไปประสานทุกหมู่บ้าน/ชุมชนดำเนินการทบทวนแผนพัฒนาหมู่บ้าน/ชุมชน ให้จัดทำประชาคมหมู่บ้าน/ชุมชน เพื่อสำรวจความคิดเห็นของประชาชน ตามแผนชุมชนหมู่บ้าน แผนพัฒนาตำบล แผนพัฒนาอำเภอ แล้วรวบรวมปัญหาความต้องการของประชาชนส่งให้จังหวัดเพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด ๔ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๗ – ๒๕๖๐) ต่อไป สรุปปัญหาความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น ในจังหวัดยโสธร ได้ดังนี้

ปัญหา	ความต้องการ
๑) แหล่งน้ำเพื่อการเกษตรและการอุปโภคบริโภคต้นทุน น้ำไม่เพียงพอ	ต้องการพัฒนาแหล่งน้ำ เช่นขุดลอก แก้มลิง ระบบชลประทาน เพื่อกักเก็บน้ำไว้ใช้ได้ตลอดทั้งปี รวมทั้งป้องกันทำท่วม และภัยแล้ง
๒) เส้นทางคมนาคมไม่สะดวก	ปรับปรุงเส้นทางคมนาคมให้ได้คุณภาพที่ดีมีประสิทธิภาพ ปลอดภัย รองรับการสัญจร และการขนส่งสินค้าของประชาชน
๓) น้ำท่วม ภัยแล้ง เกิดขึ้นซ้ำซากทุกปี	ให้ภาครัฐแก้ไขปัญหานี้ให้ยั่งยืน มีการบริหารจัดการน้ำอย่างบูรณาการ เช่น สร้างฝายแม้ว การปลูกป่าต้นน้ำ การขุดลอก การทำแก้มลิง คันคูป้องกัน และจัดหาวัสดุกักเก็บน้ำให้เพียงพอ
๔) ปัญหาการว่างงานตามฤดูกาลและการอพยพแรงงาน และอัตราค่าจ้างแรงงานต่ำ	ส่งเสริมอาชีพให้กับประชาชน ภาครัฐหรือภาคเอกชนควรมีการลงทุนเกิดขึ้นในพื้นที่มากขึ้น
๕) ปัญหาดินขาดความอุดมสมบูรณ์ และมีสารพิษจากปุ๋ยเคมียาปราบศัตรูพืชตกค้าง	ส่งเสริมการพัฒนา บำรุงดินให้มีความอุดมสมบูรณ์ เช่น การปลูกพืชทำปุ๋ยพืชสด การรณรงค์ใช้ปุ๋ยชีวภาพ เป็นต้น
๖) ราคาพืชผลทางการเกษตรมีราคาตกต่ำ เช่น ข้าวหอมมะลิ มันสำปะหลัง อ้อย ยางพาราอยู่ในอัตราค่อนข้างต่ำ	ต้องการให้ภาครัฐเข้ามาช่วยเหลือในการพยุงราคา หรือการจำหน่ายข้าว การประกันราคาสินค้าเกษตร ต่าง ๆ เป็นต้น
๗) ขาดตลาดรองรับสินค้า และปัญหาพ่อค้าคนกลาง	ต้องการตลาดกลางสินค้าในพื้นที่จังหวัด

ปัญหา	ความต้องการ
๘) แรงงานขาดทักษะในการประกอบอาชีพ	ให้ภาครัฐฝึกอบรม ทักษะ ให้แก่ผู้ใช้แรงงานอย่างต่อเนื่อง
๙) สังคมในหมู่บ้านชุมชนมีผู้สูงอายุเพิ่มขึ้น เป็นภาระที่ต้องดูแล	ต้องการให้ภาครัฐจัดสวัสดิการให้กับผู้สูงอายุให้ครบทุกคน
๑๐) ปัญหาความยากจน ปัญหาหนี้สิน	แก้ไขปัญหาความยากจนอย่างจริงจัง ส่งเสริมให้ประชาชนยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำรงชีวิตอย่างทั่วถึง สร้างงาน สร้างอาชีพ ขยายเขตไฟฟ้าเพื่อเกษตรในที่ทำกินอย่างทั่วถึง
๑๑) การบุกรุกป่า ถางป่า	ต้องการให้ภาครัฐเข้มงวดและมีมาตรการเด็ดขาดกับกลุ่มผู้ลักลอบตัดไม้ทำลายป่า
๑๒) มีการแพร่ระบาดของยาเสพติดในบางพื้นที่	ต้องการให้ภาครัฐเข้มงวดและมีมาตรการเด็ดขาดกับการแก้ไขปัญหายาเสพติด
๑๓) สถาบันครอบครัวยังอ่อนแอ ปัญหาเด็กเยาวชน (วัยรุ่น)	สังคมมีความสุข ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
๑๔) ปัญหาการพนัน	ต้องการให้ภาครัฐเข้มงวด จริงจังกับการลักลอบเล่นการพนัน โดยเฉพาะปัญหาลักลอบจุดบั้งไฟ รวมถึง การพนันอื่น ๆ อีกด้วย
๑๕) แหล่งท่องเที่ยวทรุดโทรมและขาดการพัฒนา	ต้องการให้ภาครัฐพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้เป็นรูปธรรม มีการเปลี่ยนแปลงที่ชัดเจน และจัดเจ้าหน้าที่อำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว

๙. ข้อมูลนโยบายรัฐและยุทธศาสตร์การพัฒนาของระดับประเทศและภาค เพื่อเป็นกรอบการจัดทำแผน ฯ

การจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดต้องพิจารณาจากแผนพัฒนาหมู่บ้าน/ชุมชน / แผนยุทธศาสตร์พัฒนาอำเภอ ข้อมูลพื้นฐานที่สำคัญของจังหวัด สภาพปัญหา แนวโน้มความต้องการของตลาด และยุทธศาสตร์จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายเร่งด่วนของรัฐบาล / แผนการบริหารราชการแผ่นดิน ยุทธศาสตร์การจัดสรรงบประมาณของประเทศ ยุทธศาสตร์รายสาขา และยุทธศาสตร์การพัฒนาของภาค/ของกลุ่มจังหวัด สรุปได้ดังนี้

๙.๑ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙)

๙.๑.๑ แนวคิดและทิศทางการพัฒนาประเทศ

ภายใต้สถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่สำคัญทั้งภายนอกและภายในประเทศที่จะส่งผลกระทบต่อทิศทางการพัฒนาประเทศไทยในอนาคต จำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาที่เหมาะสม ขณะที่การทบทวนผลการพัฒนาประเทศในระยะที่ผ่านมาสะท้อนปัญหาเชิงโครงสร้างของระบบเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการบริหารจัดการประเทศที่ไม่เอื้อต่อการพัฒนาที่ยั่งยืนในระยะยาว ทั้งมีความเสี่ยงในหลายมิติที่อาจทำให้ปัญหาต่าง ๆ รุนแรงมากขึ้น การพัฒนาประเทศในอนาคต จึงจำเป็นต้องเตรียมพร้อมและสร้างภูมิคุ้มกันของประเทศให้เข้มแข็งภายใต้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ให้สามารถปรับตัวรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงในอนาคตได้อย่างมั่นคง กรอบแนวคิดการพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนา ฯ ฉบับที่ ๑๑ จึงมีแนวคิดที่ต่อเนื่องจากแผนพัฒนา ฯ ฉบับที่ ๘ - ๑๐ โดยยังคงยึดหลักการปฏิบัติตาม “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” และขับเคลื่อนให้บังเกิดผลในทางปฏิบัติที่ชัดเจนยิ่งขึ้นในทุกภาคส่วน ทุกระดับ ยึดแนวคิดการพัฒนาแบบบูรณาการเป็นองค์รวมที่มี “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” มีการเชื่อมโยงทุกมิติของการพัฒนาอย่างบูรณาการ ทั้งมิติตัวคน สังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และการเมือง เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันให้พร้อมเผชิญการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นทั้งในระดับปัจเจก ครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ ขณะเดียวกันให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในสังคมในกระบวนการพัฒนาประเทศ

๙.๑.๒ ทิศทางการพัฒนาประเทศ

การพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนา ฯ ฉบับที่ ๑๑ ได้ตระหนักถึงสถานการณ์และความเสี่ยงซึ่งเกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงในระดับโลกและภายในประเทศ โดยเฉพาะภาวะผันผวนด้านเศรษฐกิจ พลังงาน และภูมิอากาศ ที่เป็นไปอย่างรวดเร็วและส่งผลกระทบอย่างชัดเจนต่อประเทศไทยทั้งเชิงบวกและลบ ดังนั้น ทิศทางการบริหารจัดการประเทศภายใต้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว จึงเป็นการใช้จุดแข็งและศักยภาพที่มีอยู่ให้เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศ เพื่อสร้างความเข้มแข็งและรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาเศรษฐกิจภายในประเทศที่เน้นการเสริมสร้างความเข้มแข็งของฐานการผลิตภาคเกษตรและการประกอบการของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ขณะเดียวกัน จำเป็นต้องปรับตัวในการเชื่อมโยงกับระบบเศรษฐกิจโลกและภูมิภาค ซึ่งประเทศไทยมีพันธกรณีภายใต้กรอบความร่วมมือต่าง ๆ เพื่อสามารถใช้โอกาสที่เกิดขึ้นและเพิ่มภูมิคุ้มกันของทุนที่มีอยู่ในสังคมไทยได้อย่างเหมาะสม พร้อมก้าวสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี ๒๕๕๘ ขณะเดียวกัน จำเป็นต้องสร้างความพร้อมสำหรับเชื่อมโยงด้านกายภาพทั้งโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ ควบคู่กับการยกระดับคุณภาพคน การเสริมสร้างองค์ความรู้ การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี นวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ ให้เป็นพลังขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมไทย การกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนา ฯ ฉบับที่ ๑๑ จึงเป็นการสร้างภูมิคุ้มกันในมิติต่าง ๆ เพื่อให้การพัฒนาประเทศสู่ความสมดุลและยั่งยืน

๙.๑.๓ วิสัยทัศน์ วัตถุประสงค์และเป้าหมายแผนพัฒนา ฯ ฉบับที่ ๑๑

วิสัยทัศน์

“สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ด้วยความเสมอภาค เป็นธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง”

วัตถุประสงค์

๑) เพื่อเสริมสร้างสังคมที่เป็นธรรมและเป็นสังคมสันติสุข

๒) เพื่อพัฒนาคนไทยทุกกลุ่มวัยอย่างเป็นองค์รวมทั้งทางกาย ใจ สติปัญญา อารมณ์ คุณธรรม จริยธรรม และสถาบันทางสังคมมีบทบาทหลักในการพัฒนาคนให้มีคุณภาพ

๓) เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจให้เติบโตอย่างมีเสถียรภาพ คุณภาพ และยั่งยืนมีความเชื่อมโยงกับเครือข่ายการผลิตสินค้าและบริการบนฐานปัญญา นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ในภูมิภาคอาเซียน มีความมั่นคงทางอาหารและพลังงาน การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม นำไปสู่การเป็นสังคมคาร์บอนต่ำ

๔) เพื่อบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เพียงพอต่อการรักษาสมดุลของระบบนิเวศ และเป็นฐานที่มั่นคงของการพัฒนาประเทศ

เป้าหมายหลัก

๑) ความอยู่เย็นเป็นสุขและความสงบสุขของสังคมไทยเพิ่มขึ้น ความเหลื่อมล้ำในสังคมลดลง สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจนลดลง และดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชันไม่ต่ำกว่า ๕.๐ คะแนน

๒) คนไทยมีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง มีสุขภาวะดีขึ้น มีคุณธรรม จริยธรรม และสถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งมากขึ้น

๓) เศรษฐกิจเติบโตในอัตราที่เหมาะสมตามศักยภาพของประเทศให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลิตภาพรวมไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๓.๐ ต่อปี เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ เพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ให้มีไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔๐.๐

๔) คุณภาพสิ่งแวดล้อมอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน เพิ่มประสิทธิภาพการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก รวมทั้งเพิ่มพื้นที่ป่าไม้เพื่อรักษาสมดุลของระบบนิเวศ

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

๑. ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมในสังคม ให้ความสำคัญกับการสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมให้ทุกคนในสังคมไทยควบคู่กับการเสริมสร้างขีดความสามารถในการจัดการความเสี่ยงและสร้างโอกาสในชีวิตให้แก่ตนเอง การจัดการบริการทางสังคมให้ทุกคนตามสิทธิขั้นพื้นฐาน การเสริมสร้างพลังให้ทุกภาคส่วนสามารถเพิ่มทางเลือกการใช้ชีวิตในสังคมและมีส่วนร่วมในเชิงเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองได้อย่างมีคุณค่าและศักดิ์ศรี และการสานสร้างความสัมพันธ์ของคนในสังคมให้มีคุณค่าร่วมและตระหนักถึงผลประโยชน์ของสังคม และเสริมสร้างการบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส มีระบบตรวจสอบและการรับผิดชอบที่รัดกุม

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับ การปรับโครงสร้างและการกระจายตัวประชากรให้เหมาะสม การพัฒนาคุณภาพคนไทยให้มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงการส่งเสริมการลดปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพอย่างเป็นองค์รวม การส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต และการเสริมสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคม

๓. ยุทธศาสตร์ความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน ให้ความสำคัญกับ การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นฐานการผลิตภาคเกษตรให้เข้มแข็งและยั่งยืน การเพิ่มประสิทธิภาพและศักยภาพการผลิตภาคเกษตร การสร้างมูลค่าเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรตลอดห่วงโซ่การผลิต การสร้างความมั่นคงในอาชีพและรายได้ให้แก่เกษตรกร การสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพัฒนาพลังงานชีวภาพในระดับครัวเรือนและชุมชน การสร้างความมั่นคงด้านพลังงานชีวภาพเพื่อสนับสนุนการพัฒนาประเทศและความเข้มแข็งภาคเกษตร และการปรับระบบบริหารจัดการภาครัฐเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน

๔. ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การพัฒนาที่มีคุณภาพและยั่งยืน การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ให้เป็นพลังขับเคลื่อนการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้เติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันที่มีประสิทธิภาพ เท่าเทียมและเป็นธรรม และการบริหารจัดการเศรษฐกิจส่วนรวมอย่างมีประสิทธิภาพ

๕. ยุทธศาสตร์การสร้างเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม ให้ความสำคัญกับ การพัฒนาความเชื่อมโยงด้านการขนส่งและระบบโลจิสติกส์ภายใต้กรอบความร่วมมือในอนุภูมิภาคต่าง ๆ การพัฒนาฐานลงทุนโดยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันระดับอนุภูมิภาค การสร้างความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน การเข้าร่วมเป็นภาคีความร่วมมือระหว่างประเทศและภูมิภาคภายใต้บทบาทที่สร้างสรรค์ การสร้างความเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจในภูมิภาคด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การเคลื่อนย้ายแรงงาน และการส่งเสริมแรงงานไทยในต่างประเทศ การมีส่วนร่วมอย่างสำคัญในการสร้างสังคมนานาชาติที่มีคุณภาพชีวิต ป้องกันภัยจากการก่อการร้ายและอาชญากรรม ยาเสพติด ภัยพิบัติ และการแพร่ระบาดของโรคภัย การเสริมสร้างความร่วมมือที่ีระหว่างประเทศในการสนับสนุนการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างมีจริยธรรมและไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งเปิดรับความร่วมมือกับองค์กรระหว่างประเทศที่ไม่แสวงหากำไร การเร่งรัดการใช้ประโยชน์จากข้อตกลงการค้าเสรีที่มีผลบังคับใช้แล้ว การส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นฐานการลงทุน และการประกอบธุรกิจในเอเชีย รวมทั้งเป็นฐานความร่วมมือในการพัฒนาภูมิภาค และการปรับปรุงและเสริมสร้างความเข้มแข็งของภาคการพัฒนาภายในประเทศ ตั้งแต่ระดับชุมชนท้องถิ่น

๖. ยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับ การอนุรักษ์ ฟื้นฟู และสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การปรับกระบวนการทัศน์การพัฒนาและขับเคลื่อนประเทศเพื่อเตรียมพร้อมไปสู่การเป็นเศรษฐกิจและสังคมคาร์บอนต่ำและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การยกระดับขีดความสามารถในการรองรับและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เพื่อให้สังคมมีภูมิคุ้มกัน การเตรียมความพร้อมรองรับกับภัยพิบัติทางธรรมชาติ การสร้างภูมิคุ้มกันด้านการค้าจากเงื่อนไขด้านสิ่งแวดล้อมและวิกฤตจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การเพิ่มบทบาทประเทศไทยในเวทีประชาคมโลกที่เกี่ยวข้องกับกรอบความตกลงและพันธกรณีด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ การควบคุมและลดมลพิษ การพัฒนาระบบการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีประสิทธิภาพ โปร่งใสและเป็นธรรมอย่างบูรณาการ

๙.๒ นโยบายรัฐบาลและแผนบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๕๕ – ๒๕๕๙

นโยบายของรัฐบาลของนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี ได้แถลงนโยบายต่อรัฐสภาเมื่อวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๔ และได้จัดทำแผนบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๕๕ – ๒๕๕๙ ตามที่ได้แถลงนโยบาย สรุปได้ ดังนี้

เป้าหมาย

๑. นำประเทศไทยไปสู่โครงสร้างเศรษฐกิจที่สมดุล มีความเข้มแข็งของเศรษฐกิจภายในประเทศมากขึ้น
๒. นำประเทศไทยสู่สังคมที่มีความปรองดองสมานฉันท์
๓. นำประเทศไทยไปสู่การเป็นประชาคมอาเซียนในปี ๒๕๕๘ อย่างสมบูรณ์

นโยบายของรัฐบาล

กำหนดนโยบายเป็น ๒ ระยะ คือ ระยะเร่งด่วนที่จะเริ่มดำเนินการในปีแรก และระยะการบริหารราชการ ๔ ปี

๑. นโยบายเร่งด่วนที่จะเริ่มดำเนินการในปีแรก คือ

๑) สร้างความปรองดองสมานฉันท์ เยียวยาและฟื้นฟูทุกฝ่าย เช่น ประชาชน เจ้าหน้าที่รัฐ และผู้ประกอบการภาคเอกชนที่ได้รับผลกระทบจากเหตุรุนแรง ตั้งแต่ช่วงปลายการใช้รัฐธรรมนูญ ๒๕๔๐ สนับสนุนให้คณะกรรมการอิสระตรวจสอบและค้นหาความจริงเพื่อการปรองดองแห่งชาติ (คอป.) ดำเนินการอย่างเป็นอิสระ

๒) กำหนดให้การแก้ไขและป้องกันปัญหาอาชญากรรมเป็น “วาระแห่งชาติ”

๓) ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในภาครัฐอย่างจริงจัง

๔) ส่งเสริมการบริหารจัดการน้ำอย่างบูรณาการและเร่งรัดขยายเขตพื้นที่ชลประทาน

๕) เร่งนำสันติสุขและความปลอดภัยกลับมาสู่พื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยน้อมนำกระแสพระราชดำรัส “เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา” เป็นหลักปฏิบัติ

๖) เร่งฟื้นฟูความสัมพันธ์และพัฒนาความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและนานาชาติ

๗) แก้ไขความเดือดร้อนของประชาชนและผู้ประกอบการเนื่องจากภาวะเงินเฟ้อและราคาน้ำมันเชื้อเพลิง โดยชะลอการเก็บเงินเข้ากองทุนน้ำมันเชื้อเพลิงชั่วคราวเพื่อให้ราคาน้ำมันเชื้อเพลิงลดลงทันที ปรับโครงสร้างราคาพลังงาน จัดให้มีบัตรเครดิตพลังงานสำหรับผู้ประกอบอาชีพรับจ้างขนส่งผู้โดยสารสาธารณะ ดูแลราคาสินค้าและการมีรายได้ ป้องกันและแก้ไขการผูกขาดทั้งทางตรงและทางอ้อม

๘) ยกกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน โดยเพิ่มกำลังซื้อภายในประเทศ พักหนี้ครัวเรือนของเกษตรกรรายย่อย และผู้มีรายได้น้อยที่มีหนี้ต่ำกว่า ๕๐๐,๐๐๐ บาท อย่างน้อย ๓ ปี และปรับโครงสร้างหนี้สำหรับผู้ที่มีหนี้เกิน ๕๐๐,๐๐๐ บาท ทำให้แรงงานมีรายได้เป็นวันละไม่น้อยกว่า ๓๐๐ บาท ผู้จบปริญญาตรีมีรายได้เดือนละไม่น้อยกว่า ๑๕,๐๐๐ บาท จ่ายเบี้ยสูงอายุแบบขั้นบันได อายุ ๖๐-๖๙ ปี ๖๐๐ บาท, อายุ ๗๐-๗๙ ปี ๗๐๐ บาท, อายุ ๘๐-๘๙ ปี ๘๐๐ บาท และอายุ ๙๐ ปีขึ้นไป ได้รับ ๑,๐๐๐ บาท ลดภาษีบ้านหลังแรกและรถยนต์คันแรก

๙) ลดภาษีเงินได้นิติบุคคล เหลือร้อยละ ๒๓ ในปี ๒๕๕๕ และเหลือร้อยละ ๒๐ ในปี ๒๕๕๖

๑๐) ส่งเสริมให้ประชาชนเข้าถึงแหล่งเงินทุน โดยเพิ่มเงินทุนกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองอีกแห่งละ ๑ ล้านบาท จัดตั้งกองทุนพัฒนามหาวิทยาลัย วงเงิน เฉลี่ยจังหวัดละ ๑๐๐ ล้านบาท จัดตั้งกองทุนตั้งตัวได้วงเงิน ๑,๐๐๐ ล้านบาท ต่อสถาบันอุดมศึกษาที่ร่วมโครงการ จัดสรรงบประมาณเข้ากองทุนเอสเอ็มแอล ๓๐๐,๐๐๐ ๔๐๐,๐๐๐ และ ๕๐๐,๐๐๐ บาท ตามขนาดหมู่บ้าน

๑๑) ยกระดับราคาสินค้าเกษตรและให้เกษตรกรเข้าถึงแหล่งเงินทุน เริ่มจากการรับจำนำข้าวเปลือกเจ้าและข้าวเปลือกหอมมะลิ เกวียนละ ๑๕,๐๐๐ บาท และ ๒๐,๐๐๐ บาท จัดทำทะเบียนครัวเรือนเกษตรกรและการออกบัตรเครดิตสำหรับเกษตรกร

๑๒) เร่งเพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยวทั้งในและนอกประเทศ โดยประกาศให้ปี ๒๕๕๔-๒๕๕๕ เป็นปี “มหัศจรรย์ไทยแลนด์” และประชาสัมพันธ์เชิญชวนนักท่องเที่ยวต่างชาติเข้าร่วมเฉลิมฉลองในพระราชพิธีมหามงคลที่จะมีขึ้นในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๕๔-๒๕๕๕

๑๓) สนับสนุนการพัฒนางานศิลปหัตถกรรมและผลิตภัณฑ์ชุมชน

๑๔) พัฒนาระบบประกันสุขภาพ เพิ่มประสิทธิภาพระบบ ๓๐ บาทรักษาทุกโรค ให้ทุกคนได้รับการบริการอย่างมีคุณภาพ สะดวก รวดเร็วและเป็นธรรม

๑๕) จัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน เริ่มในโรงเรียนนำร่องแก่นักเรียน ป. ๑ ปีการศึกษา ๒๕๕๕ และ

๑๖) เร่งรัดและผลักดันการปฏิรูปการเมืองที่ประชาชนมีส่วนร่วม โดยมีสภาร่างรัฐธรรมนูญ (ส.ส.ร.) ที่เป็นอิสระยกร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ โดยให้ประชาชนเห็นชอบผ่านการออกเสียงประชามติ

ส่วนนโยบายที่จะดำเนินการภายในช่วงระยะ ๔ ปี จะดำเนินนโยบายหลักจากข้อ ๒-๘ ดังนี้

๒. นโยบายความมั่นคงแห่งรัฐ ที่สำคัญคือ เติบโตและพิทักษ์รักษาไว้ซึ่งสถาบันพระมหากษัตริย์ ดำรงไว้ซึ่งพระบรมเดชานุภาพแห่งองค์พระมหากษัตริย์ น้อมนำพระราชดำริทั้งปวงไว้เหนือเกล้าเหนือกระหม่อม พร้อมทั้งอัญเชิญไปปฏิบัติให้เป็นรูปธรรม

๓. นโยบายเศรษฐกิจ โดยการกระจายรายได้ที่เป็นธรรม ปรับโครงสร้างภาษีอากรทั้งระบบ มีนโยบายสร้างรายได้จากการส่งเสริมการท่องเที่ยว เพิ่มขึ้น ๒ เท่าตัวในเวลา ๕ ปี ผลักดันไทยเป็นศูนย์กลางการผลิตและการค้าอาหาร มีนโยบายปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ ส่วนนโยบายโครงสร้างพื้นฐาน จะพัฒนาระบบขนส่ง ประปา ไฟฟ้าให้กระจายไปสู่ภูมิภาคอย่างทั่วถึง เพียงพอ ขยายการให้บริการน้ำสะอาดให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ พัฒนาระบบรถไฟฟ้าทางคู่เชื่อมชานเมือง+หัวเมืองหลัก พัฒนารถไฟความเร็วสูงกรุงเทพฯ-เชียงใหม่ กรุงเทพฯ-นครราชสีมา กรุงเทพฯ-หัวหิน และเส้นทางเชื่อมต่อกับเพื่อนบ้าน ศึกษาและพัฒนาขยายทางรถไฟสายแอร์พอร์ต เรล ลิงก์ ต่อจากท่าอากาศยานสุวรรณภูมิไปยังชลบุรีและพัฒนา เร่งรัดโครงสร้างรถไฟ ๑๐ สายทางใน กทม.และปริมณฑล ให้เริ่มก่อสร้างได้ครบใน ๔ ปี ค่าบริการ ๒๐ บาทตลอดสาย

๔. นโยบายด้านสังคมและคุณภาพชีวิต โดยการกระจายโอกาสทางการศึกษาให้เข้าถึงทุกกลุ่ม จัดโครงการเงินกู้เพื่อการศึกษาที่ผูกพันกับรายได้ในอนาคต ส่งเสริมให้แรงงานเข้าถึงข้อมูลข่าวสารตำแหน่งว่างงานโดยสะดวก เพิ่มประสิทธิภาพประกันสังคม พัฒนาคุณภาพชีวิตตั้งแต่ช่วงตั้งครรภ์ จนถึงวัยชรา และผู้พิการ สร้างหลักประกันความมั่นคงในศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติและการละเมิดสิทธิมนุษยชนทุกรูปแบบ

๕. นโยบายที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ ทรัพยากรทางทะเล สร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในการใช้ทรัพยากรธรรมชาติ

๖. นโยบายวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัยและนวัตกรรม โดยการเร่งสร้างนักวิทยาศาสตร์ นักวิจัย และครูวิทยาศาสตร์ให้เพียงพอ ส่งเสริมสนับสนุน การวิจัยและพัฒนา ส่งเสริมความร่วมมือกับประเทศมุสลิม และองค์กรอิสลามระหว่างประเทศ

๗. นโยบายการต่างประเทศ และเศรษฐกิจระหว่างประเทศ โดยการเร่งส่งเสริมและพัฒนาความสัมพันธ์กับเพื่อนบ้าน ส่งเสริมผลประโยชน์ของชาติใน องค์กรระหว่างประเทศ

๘. นโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี โดยการพัฒนากระบวนการ สร้างเสริมมาตรฐานด้านคุณธรรม จริยธรรม และธรรมาภิบาล รวมถึงปฏิรูประบบ กฎหมายและพัฒนากระบวนการยุติธรรม ให้ทันสมัย สอดคล้องหลักการประชาธิปไตย เร่งรัดจัดตั้งองค์กรเพื่อการปฏิรูปกระบวนการยุติธรรมที่ดำเนินการโดยอิสระ และ ปรับปรุงระบบการช่วยเหลือประชาชนให้เข้าถึงความเป็นธรรมโดยง่าย ส่งเสริมให้ประชาชนมีโอกาสได้รับรู้ข่าวสารจากทางราชการ สื่อสารมวลชนและสื่อสาธารณะ

๙.๓ ยุทธศาสตร์รายสาขา

- ๑) ยุทธศาสตร์พัฒนาการเกษตร/ข้าวหอมมะลิปลอดภัยและอินทรีย์
- ๒) ยุทธศาสตร์ส่งเสริมและพัฒนากองทุนเพื่อการพัฒนา
- ๓) ยุทธศาสตร์แก้ไขปัญหาคาใจความยากจนตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- ๔) ยุทธศาสตร์การพัฒนาเยาวชนแห่งชาติ

๙.๔ ประเด็นยุทธศาสตร์ (กลยุทธ์) จังหวัด /กลุ่มจังหวัดในการเสนอของบประมาณ ที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การจัดสรรงบประมาณรายจ่ายของประเทศ (สำนักงบประมาณ)

- ๑) ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจพื้นฐาน เพื่อยกระดับรายได้ พัฒนาการค้าการท่องเที่ยวและบริการ
- ๒) ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างคุณภาพชีวิต สร้างความมั่นคงของประชาชน ตลอดจนการบำรุงศาสนาและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม
- ๓) ยุทธศาสตร์การอนุรักษ์ป้องกันและควบคุมการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเหมาะสม
- ๔) ยุทธศาสตร์การป้องกัน ปราบปรามและสร้างระบบการรักษาความมั่นคงของประเทศ
- ๕) ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบสารสนเทศและการบริหารจัดการ

๙.๕ ยุทธศาสตร์แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙

บทบาทและทิศทางการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

๑. เป็นฐานผลิตพืชอาหารและพืชพลังงานทดแทนของประเทศ(อีสานกลาง /ล่าง) เพื่อความมั่นคงด้านอาหารและรายได้เกษตรกร
๒. เป็นฐานอุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร และเอทานอลของประเทศ (กลุ่ม นม. ขก. อด.) เพื่อรักษาฐานรายได้เดิมและสร้างฐานใหม่ให้กับภาค
๓. เป็นประตูการค้า การท่องเที่ยวเชื่อมโยงกับอินโดจีน (กลุ่มหนองคาย/มุก/และอุบล)
๔. เป็นแหล่งท่องเที่ยวและศึกษาทางโบราณคดี ยุคก่อนประวัติศาสตร์และอารยธรรมขอม (อีสานล่าง/กลาง) เนื่องจากเป็นเอกลักษณ์ และมีเฉพาะอีสาน

เป้าประสงค์ของการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

๑. เศรษฐกิจเติบโตอย่างสมดุลและยั่งยืน สร้างความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน สร้างงานและความมั่นคงด้านรายได้ให้กับประชาชน และลดการเคลื่อนย้ายแรงงาน
๒. คุณภาพชีวิตประชาชนสูงขึ้น ความเหลื่อมล้ำทางสังคมลดลง แรงงานมีทักษะฝีมือและมีผลิตภาพการผลิตสูงขึ้น เข้าสู่สังคมฐานความรู้ มีคุณภาพและคุณธรรม และมีความเป็นธรรม สร้างความเข้มแข็งของชุมชนรักษาฟื้นฟูวัฒนธรรมประเพณีที่ดีงามและความมั่นคงของอาชีพเกษตรกรให้เป็นภูมิคุ้มกันของภาค
๓. ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมได้รับการฟื้นฟูทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ รักษาความหลากหลายทางชีวภาพ ปราศจากมลพิษ และมีการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรอย่างคุ้มค่า

ทิศทางการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มี ๔ แนวทาง ประกอบด้วย

แนวทางที่ ๑ : เพิ่มศักยภาพฐานการผลิตให้แข็งแกร่ง มีความสมดุล และมีความสามารถในการแข่งขัน

- ๑.๑ เร่งต่อยอดและใช้ประโยชน์จากกรอบความร่วมมือและข้อตกลง ระหว่างประเทศ
- ๑.๒ สร้างความมั่นคงและสมดุลของการผลิตพืชอาหารและพืชพลังงานของภาค
- ๑.๓ เพิ่มศักยภาพการผลิตทั้งในและนอกเขตชลประทาน
- ๑.๔ เพิ่มความมั่นคงเพื่อรักษาภาคเกษตรและเกษตรกรรายย่อย
- ๑.๕ เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตอุตสาหกรรมเชื่อมโยงกับฐานการผลิตของท้องถิ่น
- ๑.๖ ส่งเสริม SME ให้มีบทบาทในภาคและมีความเข้มแข็งมากขึ้น
- ๑.๗ พัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนบนพื้นฐานองค์ความรู้ภูมิปัญญาไทย
- ๑.๘ เพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยวและการบริการ
- ๑.๙ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการเติบโตทางเศรษฐกิจ

แนวทางที่ ๒ : พัฒนาคนให้มีคุณภาพภายใต้แนวทางการเรียนรู้ตลอดชีวิต

- ๒.๑ พัฒนาคุณภาพคนให้พร้อมรองรับโอกาสด้านอาชีพ
- ๒.๒ พัฒนาระบบการศึกษาให้รองรับคนทุกวัย
- ๒.๓ เพิ่มผลิตภาพแรงงานด้านเกษตร
- ๒.๔ ส่งเสริมจริยธรรมและค่านิยมที่ดีงาม เพื่อปลูกฝังคนรุ่นใหม่ให้เป็นคนดีมีศีลธรรม
- ๒.๕ ส่งเสริมสุขภาวะโดยเน้นการรักษาและการป้องกัน
- ๒.๖ พัฒนาบริการด้านสุขภาพ

แนวทางที่ ๓ : สร้างความเป็นธรรมในสังคมและความเข้มแข็งของชุมชน

- ๓.๑ สร้างโอกาสและความมั่นคงในการอาชีพ บนพื้นฐานปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และความสำเร็จของปราชญ์ชาวบ้านเป็นแรงจูงใจเพื่อสืบทอดอาชีพเกษตร
- ๓.๒ การรื้อฟื้นประเพณีและวัฒนธรรมที่มีคุณค่าให้เป็นทุนทางสังคม
- ๓.๓ สร้างความเข้มแข็งทุนทางการเงินของชุมชน
- ๓.๔ เพิ่มบทบาทภาครัฐและชุมชนในการบริหารจัดการทรัพยากรที่ดินในพื้นที่ชุมชนเพื่อสร้างโอกาสในการอาชีพ
- ๓.๕ พัฒนาเมืองและชุมชนให้เป็นเมืองน่าอยู่
- ๓.๖ เสริมสร้างความมั่นคงของประชาชน โดยสร้างโอกาสในการเข้าถึงบริการทางสังคมอย่างทั่วถึง และเป็นธรรม

แนวทางที่ ๔ : การฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

- ๔.๑ อนุรักษ์ ฟื้นฟูและปรับปรุงพื้นที่ป่าไม้
- ๔.๒ ส่งเสริมบทบาทของชุมชนในการเพิ่มพื้นที่ป่าและดูแลรักษาป่าไม้
- ๔.๓ การค้นหาและต่อยอดภูมิปัญญาท้องถิ่นในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรชีวภาพ
- ๔.๔ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำให้เหมาะสม ทั่วถึงและเป็นธรรม
- ๔.๕ พัฒนาแหล่งน้ำขนาดเล็กที่เหมาะสมกับภูมิสังคมและสภาพทางกายภาพของพื้นที่และพัฒนาระบบชลประทานควบคุม กำกับ ดูแล คุณภาพสิ่งแวดล้อม

ให้อยู่ในระดับมาตรฐาน

จุดเน้นการพัฒนาเศรษฐกิจภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

๑. ยกระดับมาตรฐานและประสิทธิภาพการผลิตการเกษตร

- ๑.๑ ส่งเสริมพื้นที่ชลประทาน น้ำอูน หนองห้วย ลำปาว ลำตะคอง ฯลฯ เป็นเขตเกษตรก้าวหน้าผลิตสินค้าเกษตรมูลค่าสูง
- ๑.๒ ส่งเสริมการผลิตเกษตรอินทรีย์ และเกษตรปลอดภัย
- ๑.๓ พื้นที่บริเวณทุ่งกุลาร้องไห้ และทุ่งสัมฤทธิ์ เป็นแหล่งผลิตข้าวหอมมะลิ
- ๑.๔ พื้นที่ตอนกลางและตอนล่างของภาคเป็นแหล่งผลิตพืชพลังงาน

๒. สนับสนุนการทำ Clustering เกษตรอินทรีย์ ข้าวหอมมะลิ และพืชอื่นๆ

๓. ใช้ประโยชน์จากกรอบความร่วมมือ GMS ACMECS และ อื่นๆ

- ๓.๑ พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกในพื้นที่เมืองชายแดน
- ๓.๒ ส่งเสริมการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว

๔. เตรียมความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน AEC

๔.๑ เตรียมความพร้อมของ SME

๔.๒ พัฒนาทักษะและฝีมือแรงงานรองรับการเปลี่ยนแปลงโดยเฉพาะด้านภาษาและงานวิเทศสัมพันธ์

ทิศทางการพัฒนากลุ่มจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ตอนบน ๑ (หนองคาย เลย อุดรธานี และหนองบัวลำภู)

๑. รับโครงสร้างเกษตรสู่สินค้ามูลค่าสูง
๒. ส่งเสริมการค้าการลงทุน/ท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้าน
๓. พัฒนาระบบนิเวศน์เพื่อการท่องเที่ยว

ตอนบน ๒ (สกลนคร นครพนม และมุกดาหาร)

๑. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน/เมืองชายแดน
๒. ร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน อาทิ การทำเกษตรแบบมีสัญญา
๓. พัฒนาการท่องเที่ยว การเกษตร และบุคลากร

ตอนกลาง (ขอนแก่น กาฬสินธุ์ มหาสารคาม และร้อยเอ็ด)

๑. เกษตรก้าวหน้าผลิตสินค้ามูลค่าสูง
๒. สร้างยี่ห้อ ข้าวหอมมะลิ
๓. อุตสาหกรรมพลังงานทดแทน หรือเอทานอล
๔. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน/ศูนย์กระจายสินค้า

ตอนล่าง ๑ (นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ และสุรินทร์)

๑. สร้างมูลค่าสินค้าด้านการเกษตร
๒. อุตสาหกรรมพลังงานทดแทน
๓. พัฒนาท่องเที่ยวโดยเน้นเรื่องราวประวัติศาสตร์
๔. ยกระดับฝีมือแรงงานรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจ

ตอนล่าง ๒ (อุบลราชธานี ศรีสะเกษ ยโสธร และอำนาจเจริญ)

๑. ประตุเศรษฐกิจการค้าการลงทุน/ท่องเที่ยวตอนล่าง
๒. พัฒนาท่องเที่ยวและธุรกิจบริการ

๓. พัฒนาแหล่งน้ำ/ระบบบริหารจัดการน้ำ

๙.๖ ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างที่ ๒ (จังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ ยโสธร และอำนาจเจริญ) (คณะทำงานกลุ่มจังหวัด : สิงหาคม ๒๕๕๒)

๙.๖.๑ วิสัยทัศน์กลุ่มจังหวัด ฯ

“ข้าวหอมมะลิเป็นเลิศ ยกระดับการท่องเที่ยวและการค้าชายแดน”

๙.๖.๒ ประเด็นยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด ฯ จัดลำดับความสำคัญแล้ว ดังนี้

- ๑) พัฒนาคุณภาพและเพิ่มมูลค่าข้าวหอมมะลิสู่ความต้องการของตลาด
- ๒) พัฒนาคุณภาพการท่องเที่ยวให้ได้ระดับมาตรฐาน
- ๓) บริหารจัดการและเพิ่มมูลค่าการค้าชายแดนครบวงจร

๙.๗ การเปลี่ยนแปลงสถานะแวดล้อมและสถานการณ์เศรษฐกิจสังคมของโลกต่อการพัฒนาจังหวัด

สถานะแวดล้อมของโลกมีการเปลี่ยนแปลงไปตามเทคโนโลยีที่เจริญก้าวหน้าใหม่ ๆ ที่ไร้พรมแดน การเปิดให้มีการค้าเสรี ภาวะน้ำมันแพงส่งผลให้หลายประเทศที่มีพื้นที่การเกษตร มีการแสวงหาแหล่งพลังงานใหม่ทดแทน เช่น การผลิตไบโอดีเซลจากพืชต่าง ๆ ชนิดพืชที่เป็นพืชพลังงานต้องปลูกพืชนี้เพื่อผลิตแปรรูปเป็นพลังงานทดแทน ปัญหาก็คือ จะแย่งพื้นที่ปลูกพืชอาหารหรือปลูกป่า เพื่อไปปลูกพืชพลังงานทดแทน ฯลฯ การที่อาหารทั่วโลก โดยเฉพาะข้าวซึ่งเป็นอาหารหลักหรือเป็นวัตถุดิบในการแปรรูปเป็นอาหารต่าง ๆ จะมีราคาสูงขึ้นตามราคาน้ำมัน ฯ การประกอบอาชีพอุตสาหกรรม / การใช้พลังงานเพิ่มขึ้น การมียานพาหนะต่าง ๆ มาก ทำให้อากาศเป็นพิษและมีการตัดไม้ทำลายป่าเพื่อครอบครองเป็นพื้นที่เพาะปลูกหรือตัดไม้ไปจำหน่าย ทำให้ประสพภาวะโลกร้อน เกิดปัญหาธรรมชาติ ต่าง ๆ ตามมา การที่ประชากรโลกมีการศึกษาที่ดีมีการสาธารณสุขที่ดี มีการคุมกำเนิด ที่ได้ผล ทำให้โครงสร้างประชากรโลกและของประเทศไทยเข้าสู่สังคมกำลังแรงงานในอนาคตน้อยลง แต่มีผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นเป็นภาระที่รัฐจะต้องจัดสรรเงินและกำลังคนดูแลผู้สูงอายุ จากสภาพปัญหาข้อจำกัดและจุดเด่นของจังหวัดประกอบกับการเปลี่ยนแปลงสถานะแวดล้อมของโลกดังกล่าว จะทำให้มีผลกระทบทั้งด้านบวกและด้านลบต่อการพัฒนาจังหวัด

๙.๘ การทำเกษตรอินทรีย์และพืชพลังงาน : ประเด็นท้าทายทิศทางการพัฒนาจังหวัด

จังหวัดยโสธรพิจารณาเห็นว่า การพัฒนาอาชีพโดยการผลิตสินค้าที่เป็นความต้องการของตลาดโลก เช่น การทำเกษตรปลอดภัยจากสารพิษ การทำเกษตรอินทรีย์ โดยเฉพาะข้าวหอมมะลิและการปลูกพืชที่แปรรูปเป็นพลังงานเชื้อเพลิงทดแทนเป็นความท้าทาย ทิศทางการพัฒนาจังหวัดโดยมีหลักการและเหตุผล ดังนี้

๑) จังหวัดยโสธรมีศักยภาพการผลิตในภาคการเกษตรสูง คือมีพื้นที่ทำเกษตรจำนวนมากถึง ๑.๖ ล้านไร่ และกำลังแรงงานส่วนใหญ่อยู่ในภาคการเกษตร มีการทำการเกษตรทั้ง ๓ สาขา คือ กสิกรรม ปศุสัตว์ และประมง อย่างไรก็ตามยังมีพื้นที่บางส่วนมีกิจกรรมการผลิตและการลงทุนน้อย เนื่องจากมีจุดอ่อนด้านการขนส่ง และสินค้าอุตสาหกรรมประเภทแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรจำพวกอาหาร ยังเป็นการแปรรูปอย่างง่าย โดยใช้เทคโนโลยีต่ำ และไม่มีหลากหลาย ส่วนสินค้าผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP) แม้จะมีมากแต่ยังขาดคุณภาพและมาตรฐาน

๒) กระแสที่ทั่วโลกกำลังตื่นตัวและระแวดระวังเรื่องสุขภาพอนามัย จะส่งผลให้ผลผลิตสินค้าเกษตร ที่เป็นผลผลิตแบบเกษตรปลอดภัยจากสารพิษ และเกษตรอินทรีย์ (Organic Farming) มีอนาคตดี เนื่องจากต้นทุนการผลิตต่ำ (ผลิตปุ๋ยอินทรีย์เอง) และเป็นที่ต้องการของตลาดโลกสามารถขายได้ราคาดีถือเป็นการได้ ๒ ต่อ นอกจากนี้ การผลิตแบบเกษตรอินทรีย์ยังเป็นระบบการผลิตที่คำนึงถึงสภาพแวดล้อม รักษาสมดุลของธรรมชาติและหลากหลายทางชีวภาพ หลีกเลี่ยงการใช้สารสังเคราะห์การใช้ พืชหรือสัตว์ที่เกิดจากการติดต่อทางพันธุกรรม รวมถึงมีการนำเอาภูมิปัญญาชาวบ้านมาใช้ประโยชน์ในกระบวนการผลิต ซึ่งจะเป็นการปลอดภัยต่อทั้งผู้ผลิตและผู้บริโภค รวมถึงเป็นการรักษาสภาพแวดล้อมลดการนำเข้าปุ๋ยเคมีจากต่างประเทศ ซึ่งมีราคาสูงอีกด้วย แต่เนื่องจากเกษตรกรเคยชินกับการใช้สารเคมีเพราะได้ผลเร็ว จึงต้องปรับ ทัศนคติเกษตรกรให้เห็นผลดีในการทำเกษตรอินทรีย์โดยต้องใช้เวลาพอสมควร และในขณะเดียวกันในด้านการตลาดต่างประเทศ ในบางชนิดสินค้าเกษตรอินทรีย์ต้องมี มาตรฐานตรงกับผู้ซื้อและอาจประสบปัญหานโยบายกีดกันทางการค้าหรือคู่แข่งทางการค้าของต่างประเทศได้ เพราะเป็นเรื่องผลประโยชน์ของชาติตน รวมทั้งปัญหาน้ำมัน เชื้อเพลิงยังมีราคาสูงและอาจจะมีราคาขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทำให้เกษตรกรอาจหันไปปลูกพืชที่แปรรูปเป็นพลังงาน เช่น สบู่ดำ หรือนำพืชที่ปลูกเพื่อแปรรูปเป็นอาหาร เช่น น้ำมันปาล์ม มันสำปะหลัง อ้อย ไปผลิตเป็นพลังงานเชื้อเพลิงทดแทนเพราะได้ราคาสูงกว่า อาจหันไปปลูกพืชที่ให้พลังงานกันมากขึ้น ซึ่งรัฐและจังหวัดยโสธรต้อง พิจารณาตามศักยภาพของพื้นที่และราคาผลผลิตที่ชัดเจนเป็นรูปธรรม เพื่อส่งเสริมสนับสนุนการทำเกษตรปลอดภัยจากสารพิษ / เกษตรอินทรีย์ และพืชที่แปรรูปเป็น พลังงานเชื้อเพลิงในพื้นที่ที่จัดโซนไว้อย่างเหมาะสม เพราะการทำเกษตรอินทรีย์เป็นการรักษาสภาพแวดล้อม ลดต้นทุนการผลิต ผู้ผลิต / ผู้บริโภคมีความปลอดภัย จำหน่ายได้ราคาดี ในขณะเดียวกันการปลูกพืชเพื่อเป็นพลังงานเชื้อเพลิงเป็นที่ต้องการของตลาด ผู้ผลิตสามารถจำหน่ายผลผลิตได้ราคาสูง แต่ต้องมีการคาดการณ์ใน ช่วงเวลาที่ผลผลิตออกมาจำหน่ายว่าราคาจะสูงหรือไม่ด้วย

๙.๙ ประชาคมอาเซียน

อาเซียน หรือ สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เป็นองค์กรที่ก่อตั้งขึ้นตามปฏิญญากรุงเทพฯ เมื่อวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๑๐ มีประเทศสมาชิกรวม ๑๐ ประเทศ แบ่งเป็นประเทศสมาชิกอาเซียนเดิม ๖ ประเทศ คือ บรูไนดารุสซาลาม อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ และไทย และประเทศสมาชิกอาเซียนใหม่ ๔ ประเทศ คือ กัมพูชา ลาว พม่า และเวียดนาม หรือเรียกสั้น ๆ ว่า กลุ่ม CLMV (Cambodia, Laos, Myanmar , Vietnam)

วัตถุประสงค์ของการก่อตั้ง

อาเซียนก่อตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เริ่มแรกเพื่อสร้างสันติภาพในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ อันนำมาซึ่งเสถียรภาพทางการเมือง และความเจริญก้าวหน้าทาง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม และเมื่อการค้าระหว่างประเทศในโลกมีแนวโน้มกีดกันการค้ารุนแรงขึ้น ทำให้อาเซียนได้หันมามุ่งเน้นกระชับและขยายความร่วมมือด้าน เศรษฐกิจการค้าระหว่างกันมากขึ้น อย่างไรก็ตามก็ยังคงไว้ซึ่งวัตถุประสงค์หลัก ๓ ประการ ดังนี้

๑. ส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมในภูมิภาค
๒. รักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจและความมั่นคงในภูมิภาค
๓. ใช้เป็นเวทีแก้ไขปัญหาความขัดแย้งภายในภูมิภาค

อาเซียนครบรอบ ๔๐ ปีของการจัดตั้งในวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๐ โดยมีคำขวัญที่สร้างขึ้นจากเวทีการประชุมรัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียน เมื่อเดือนกรกฎาคม ๒๕๔๙ และใช้กันทั่วอาเซียนว่า “one ASEAN at the heart of dynamic Asia” ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความเป็นหนึ่งเดียวของอาเซียน ท่ามกลางกระแสการเปลี่ยนแปลงและความท้าทายใหม่ ๆ ในภูมิภาค

ประชาคมอาเซียน (ASEAN Community : AC) ประกอบไปด้วย ๓ เสาหลักคือประชาคมความมั่นคงอาเซียน ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน โดยมี กฎบัตรอาเซียน (ASEAN Charter) เป็นกรอบหรือพื้นฐานทางกฎหมายรองรับ ซึ่งจะสร้างกฎเกณฑ์สำหรับองค์กรอาเซียนให้สมาชิกมีพันธกิจที่จะต้องปฏิบัติตาม (Legal Binding)

ในส่วนของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community : AEC) ซึ่งเป็นเสาหลักที่จะเป็นพลังขับเคลื่อนให้เกิดการรวมตัวทางเศรษฐกิจของอาเซียน ภายในปี ๒๕๕๘ เพื่อนำไปสู่การเป็นตลาดและฐานการผลิตร่วมกัน (Single Market and Single Production Base) และจะมีการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ การลงทุน เงินลงทุน และแรงงานฝีมืออย่างเสรี รวมทั้งผู้บริโภคสามารถเลือกสรรสินค้า/บริการได้อย่างหลากหลายภายในภูมิภาค และสามารถเดินทางในอาเซียนได้อย่างสะดวกและเสรีมากยิ่งขึ้น ซึ่งนับเป็นความท้าทายที่สำคัญของอาเซียนที่จะต้องร่วมแรงร่วมใจและช่วยกันนำพาอาเซียนไปสู่เป้าหมายที่ตั้งไว้

องค์ประกอบสำคัญของ AEC Blueprint

๑. การเป็นตลาดเดียวและฐานการผลิตร่วม แผนงานที่จะส่งเสริมให้มีเคลื่อนย้ายสินค้าบริการ การลงทุน แรงงานฝีมือและการเคลื่อนย้ายเงิน ทุกอย่างเสรีมากขึ้น
๒. การสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของอาเซียน แผนงานที่จะส่งเสริมการสร้างความสามารถในด้านต่าง ๆ เช่น นโยบายการแข่งขัน สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา นโยบายภาษี และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน (การเงินการขนส่ง และเทคโนโลยีสารสนเทศ)
๓. การพัฒนาเศรษฐกิจอย่างเสมอภาค แผนงานที่จะส่งเสริมการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจของสมาชิกและลดช่องว่างของระดับการพัฒนาระหว่างสมาชิกเก่าและใหม่ และการสนับสนุนการพัฒนา SMEs
๔. การบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก แผนงานที่จะส่งเสริมการรวมกลุ่มเข้ากับประชาคมโลก โดยเน้นการปรับประสานนโยบายเศรษฐกิจของอาเซียนกับประเทศภายนอกภูมิภาค เช่น การจัดทำเขตการค้าเสรี และการสร้างเครือข่ายในด้านการผลิต/จำหน่าย เป็นต้น

สำหรับองค์ประกอบอื่น ๆ ได้แก่ การปรับปรุงกลไกด้านสถาบันโดยการจัดตั้งกลไกการหารือระดับสูง ประกอบด้วย ผู้แทนระดับรัฐมนตรีทุกสาขาที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งภาคเอกชนอาเซียน ตลอดจนการพัฒนากระบวนการตรวจสอบติดตามผลการดำเนินงาน (Peer Review) และจัดหาแหล่งทรัพยากรสำหรับการดำเนินงานกิจกรรมต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพ

ในช่วงการประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ ๑๓ เมื่อเดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๐ ณ ประเทศสิงคโปร์ ผู้นำอาเซียนได้ลงนามในปฏิญญาว่าด้วยแผนงานการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยประกอบด้วย แผนการดำเนินงาน (AEC Blueprint) และตารางเวลาดำเนินการดำเนินงานไปสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนเสร็จสมบูรณ์แล้ว ขั้นตอนต่อไป คือ การเริ่มลงมือดำเนินงานตามแผนงานในด้านต่าง ๆ เพื่อร่วมกันสร้างประชาคมที่เป็นหนึ่งเดียวกันของอาเซียนต่อไป

ปัจจัยสำคัญต่อความสำเร็จของการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจของอาเซียน

- ๑) โครงสร้างพื้นฐานภายในภูมิภาค โดยเฉพาะระบบการขนส่งที่จะต้องเชื่อมโยงถึงกันในระดับ

ภูมิภาค เพื่อให้เกิดการเคลื่อนย้ายสินค้า และผู้คนได้อย่างสะดวกตลอดเส้นทาง รวมถึงการอำนวยความสะดวก ณ จุดผ่านแดนต่าง ๆ และส่งเสริมความร่วมมืออย่างจริงจังในสาขาที่มีผลเชื่อมโยงต่อการพัฒนาสาขาอื่น ๆ (spin over effect) ในอาเซียน เช่น สาขาลังงาน สาขาการคมนาคม และการศึกษา เป็นต้น

๒) นโยบายร่วมในระดับภูมิภาค อาเซียนจำเป็นต้องพิจารณาแนวทางการกำหนดนโยบายด้าน

เศรษฐกิจร่วมกันในระดับภูมิภาค เพื่อช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการเจรจาต่อรอง รวมถึงสร้างผลประโยชน์ร่วมกันในระดับภูมิภาค ซึ่งมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่แต่ละประเทศจะต้องให้ความสำคัญกับการปรับปรุงกฎเกณฑ์/กฎระเบียบ/กฎหมายภายในให้สอดคล้องกับความตกลงอาเซียนที่มีอยู่ด้วย

๓) กลไกการตัดสินใจ อาเซียนควรพิจารณารูปแบบการตัดสินใจแบบอื่น ๆ ในการพิจารณาการกำหนดนโยบายหรือตัดสินใจเกี่ยวกับกิจกรรมภายในของอาเซียน นอกเหนือจากระบบฉันทามติ (consensus) ที่ใช้มาตั้งแต่เริ่มต้นของการรวมตัวทางเศรษฐกิจจนถึงปัจจุบัน ซึ่งมีความเป็นไปได้ที่จะผลักดันให้มีการนำเอาระบบเสียงส่วนใหญ่ (majority vote) มาใช้กับกระบวนการตัดสินใจของอาเซียน แต่สมาชิกคงต้องหารือที่จะกำหนดแนวทางและขอบเขตของระบบเสียงส่วนใหญ่ เพื่อให้มีความชัดเจนและโปร่งใสในการพิจารณาเรื่องสำคัญ ๆ ที่ประเทศสมาชิกจะได้รับประโยชน์ร่วมกัน

๔) การสร้างสังคมกฎระเบียบ อาเซียนจำเป็นต้องพัฒนาไปสู่สังคมกฎระเบียบ (Rule based Society) และสร้างนโยบายด้านการค้าและการลงทุนที่สอดคล้องประสานในระดับภูมิภาค โดยใช้จุดแข็งของประเทศสมาชิกให้เกิดประโยชน์สูงสุด เพื่อสร้างขีดความสามารถและข้อได้เปรียบในการแข่งขันให้กับอาเซียน และเน้นย้ำการปฏิบัติตามพันธกรณีของประเทศสมาชิกอย่างเคร่งครัด
